ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014 65 ΤΕΥΧΟΣ

αΩ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΩΝΑΣΗΣ

Περιεχόμενα

Σημείωμα

Δραστηριότητες Υποτρόφων

- Επιτυχίες 2
- Αρχιτεκτονική/Design 3
- Εικαστικά 4
- Μουσική 5

Ειδήσεις του Συνδέσμου

- Η ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου....6
- «Συγκατοικήσεις»: Συνάντηση των αρχιτεκτόνων υποτρόφων στην Οικία Κατακουζηνού....7
- Ξεναγήσεις στο Βυζαντινό Μουσείο....8
- Soundscapes Landscapes: Μια ξενάγηση στη γειτονιά της Στέγης 10
- Εκδρομή στην Κάρυστο 12
- Health Forward: Καινοτομία, δημιουργικότητα, καλές πρακτικές....14
- Χορεύοντας swing! 16
- Οι υπότροφοι Syn-πράττουν σε ένα θεατρικό φεστιβάλ 17

Ειδήσεις του Ιδρύματος

- Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση 2014 στη Βιολογία 18
- Το Rethink Athens στο 5ο Athens Bike Festival 21

Ειδήσεις της Στέγης

- Ένας εναέριος κήπος στο φουαγέ της Στέγης 22
- Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015 23
- Τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Στέγης 28

Ειδήσεις του Θυγατρικού Ιδρύματος

- Εαναπροσδιορίζοντας την επιτυχία – Συζήτηση με την Arianna Huffington στη Νέα Υόρκη 29

Άρθρο

- Φόρος τιμής στον ακαδημαϊκό δάσκαλο Γεώργιο Π. Χρούσο 32
- Ιθάκη/Edit: Με το θέατρο σε πρώτο πλάνο 34

Βιβλιοπαρουσίαση

- Μια μελέτη για τη σύγχρονη φωτογραφία 36
- Ένα βιβλίο για τον τουρισμό που πληγώνει....38

Παρουσίαση Δίσκου

- Νέος δίσκος του Λεωνίδα Καβάκου με τις Σονάτες Brahms 39

Σημείωμα

Εξωστρέφεια

Η ενίσχυση της εξωστρέφειας του Συνδέσμου και η διεκδίκηση ενός πιο δυναμικού ρόλου απέναντι στα ζητήματα που αφορούν ευρύτερα την κοινωνία βρίσκονται στις πρώτες προτεραιότητες του Διοικητικού του Συμβουλίου. Σημαντική κίνηση προς την κατεύθυνση αυτήν αποτελεί και η πρώτη Συνέντευξη Τύπου, την οποία διοργανώνει ο Σύνδεσμος την Τετάρτη 15 Οκτωβρίου στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Η διευθύντρια του Ιδρύματος Ωνάση, Έφη Τσιότσιου, και ο πρόεδρος του Συνδέσμου, Θοδωρής Αναγνωστόπουλος, παρουσιάζουν το πλούσιο πρόγραμμα στοχευμένων δράσεων των επόμενων μηνών, που θα δημιουργήσουν γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ του Συνδέσμου Υποτρόφων και του κοινού σε τομείς όπως η παιδεία, οι τέχνες, οι επιστήμες και η επιχειρηματικότητα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η δράση «Έλα μαζί μας», μια εθελοντική προσφορά δράσεων παιδείας και πολιτισμού προς τα σχολεία της Αττικής και της περιφέρειας, για την οποία έχουν ήδη ενημερωθεί οι υπότροφοι. Το πρόγραμμα αυτό, μεταξύ άλλων, θα παρουσιαστεί στους εκπροσώπους του Τύπου με περισσότερες λεπτομέρειες.

Στην ίδια Συνέντευξη Τύπου θα ανακοινωθεί και η δημιουργία της νέας ιστοσελίδας του Συνδέσμου, η οποία περιλαμβάνει δύο μέρη: καταρχάς, ενημερώνει κάθε επισκέπτη της ιστοσελίδας για τις μελλοντικές εκδηλώσεις μας οι οποίες θα είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό, ενώ, επιπλέον, ένας ιδιαίτερος χώρος, μόνο για τα μέλη, θα είναι διαθέσιμος τόσο για την ενημέρωση των υποτρόφων σχετικά με δράσεις που τους αφορούν όσο και για τη μεταξύ τους επικοινωνία.

Η εξωστρέφεια μπορεί να οδηγήσει τον Σύνδεσμο και εκτός συνόρων, σε συνεργασίες με σημαντικούς ακαδημαϊκούς οργανισμούς, μέσω υποτρόφων οι οποίοι συνδέονται ήδη με αυτούς. Αυτές οι υψηλού επιπέδου συνεργασίες μπορούν να ανοίξουν διαύλους επικοινωνίας μεταξύ διακεκριμένων υποτρόφων και επιστημονικών φορέων μεγάλου κύρους.

Κινητήρια δύναμη των πρωτοβουλιών που αναλαμβάνει ο Σύνδεσμος παραμένει πάντοτε η προθυμία των υποτρόφων να επιστρέψουν στην κοινωνία τις γνώσεις και τις δυνατότητες που απέκτησαν χάρις στην ευεργεσία του Ιδρύματος Ωνάση.

Λήδα Μπουζάλη

Επιτυχίες

Παναγιώτης Κυριακουλάκος

Με το παράσημο του Ιππότη του Τάγματος του Ακαδημαϊκού Φοίνικα του Υπουργείου Παιδείας της Γαλλίας τιμήθηκε ο υπότροφος Παναγιώτης Κυριακουλάκος, λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, παραγωγός, σκηνοθέτης και δημιουργός ταινιών τρισδιάστατης τεχνολογίας (3D). Η τελετή πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουνίου 2014 στο αμφιθέατρο του Γαλλικού Ινστιτούτου της Αθήνας. Το παράσημο επέδωσε ο διευθυντής του Γαλλικού Ινστιτούτου της Ελλάδας Olivier Descotes.

Ο Παναγιώτης Κυριακουλάκος είναι διπλωματούχος ηλεκτρολόγος μηχανικός του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Paris 1 Panthéon-Sorbonne (DEA, Κινηματογράφος, Τηλεόραση και Οπτικοακουστικά Μέσα) και στη συνέχεια εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στον τομέα των Επιστημών της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Paris X.

Εργάστηκε στη Γαλλία ως ερευνητής του Εθνικού Ιδρύματος Οπτικοακουστικών Μέσων INA (Labo 2D, Labo 3D στη Διεύθυνση Έρευνας, IMAGINA) και ως εκπαιδευτικός στο Πανεπιστήμιο Paris 1. Επίσης, διετέλεσε συντάκτης και κατόπιν αρχισυντάκτης του περιοδικού Tech Images, αρχισυντάκτης και συντονιστής της συλλογής των περιοδικών βίντεο La vague, Arts en vidéos, ιδιότητα για την οποία βραβεύτηκε από τη SCAM (Société Civile des Auteurs Multimédia) το 1991. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, το 1994, εργάστηκε ως παραγωγός ταινιών 3D animation, οι οποίες αφορούσαν κυρίως τους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004 (τουριστικός οδηγός επαυξημένης πραγματικότητας ARCHEOGUIDE, που βραβεύτηκε στο LAVAL VIRTUAL το 2002 και στο IMAGINA το 2002 βάση δεδομένων των ναών της Αρχαίας Ολυμπίας, που χρησιμοποιήθηκε σε ντοκιμαντέρ της GEDEON διαδραστική εγκατάσταση του Maurice Benayoun ως παραγωγή για την «Αθήνα 2004», πολύγλωσσο DVD-ROM για τους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες).

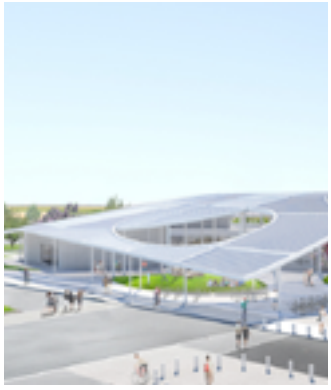
Από το 2010, ο Παναγιώτης Κυριακουλάκος διδάσκει στο Τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου και εξακολουθεί να συνεργάζεται με πανεπιστήμια και ερευνητικούς φορείς στη Γαλλία. Δύο από τα έργα του προβάλλονται στην αίθουσα εικονικής πραγματικότητας του Μουσείου της Ακρόπολης. Το 2014, κέρδισε υποτροφία αριστείας με χορηγία της Πόλης του Παρισιού προκειμένου να πραγματοποιήσει έρευνα στο IRCAV, το Ινστιτούτο Έρευνας για τον Κινηματογράφο και τα Οπτικοακουστικά Μέσα του Πανεπιστημίου Paris 3.

Το παράσημο του Ιππότη του Τάγματος του Ακαδημαϊκού Φοίνικα απονέμεται στη Γαλλία για να τιμήσει προσωπικότητες των οποίων το έργο υπάγεται στο πεδίο αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, καθώς και σε αλλοδαπούς επιστήμονες, ως αναγνώριση της προσφοράς τους για την προώθηση του γαλλικού πολιτισμού και της γαλλικής γλώσσας στο εξωτερικό.

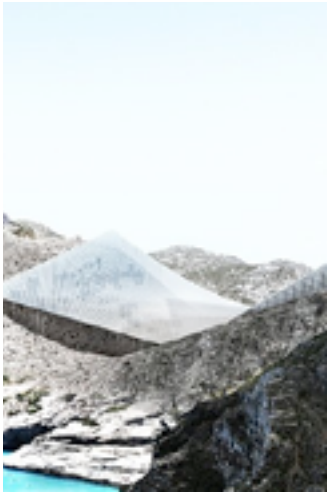
Αρχιτεκτονική/Design

Ηλίας Παπαγεωργίου

Υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση (κατά το διάστημα 2006–2008), ο Ηλίας Παπαγεωργίου επιλέχθηκε για να εκπροσωπήσει τη χώρα μας, μαζί με άλλους 14 αρχιτέκτονες, στην 14η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, η οποία εγκαινιάστηκε στις 7 Ιουνίου και θα διαρκέσει έως τις 23 Νοεμβρίου 2014. Η ελληνική συμμετοχή, με τίτλο Tourism Landscapes: Remaking Greece/Τοπία τουρισμού: Ανακατασκευάζοντας την Ελλάδα και με επιμελητή τον καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών Γιάννη Αίσωπο και συμβούλους τούς καθηγητές Ηλία Ζέγγελη, Λόη Παπαδόπουλο και Γιώργο Πανέτσο, εστιάζει στα τοπία τουρισμού ως όχημα εκμοντερνισμού της χώρας.

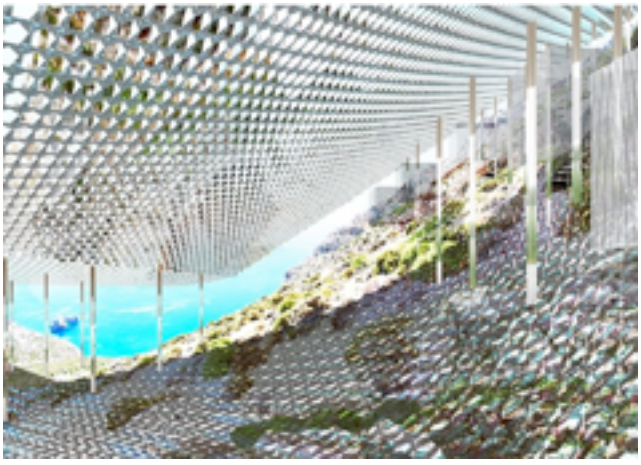
Η πρόταση που παρουσίασε ο υπότροφος, ως επικεφαλής του γραφείου SO – IL, έχει τίτλο Veiled και χωροθετείται σε ένα αιγαιοπελαγίτικο νησί, προβάλλοντας μια νέου τύπου σχέση μεταξύ του δομημένου και του φυσικού περιβάλλοντος. Πρόκειται για ένα «πέπλο», μια διαπερατή, εύκαμπτη επιφάνεια, η οποία άλλοτε ακολουθεί τις απότομες κλίσεις του τοπίου, λειτουργώντας ως τοίχος, και άλλοτε εκτείνεται επάνω από κοιλότητες του εδάφους, δημιουργώντας ένα στέγαστρο. Ο χώρος που προκύπτει, μέσω της χρήσης του φωτός, της τοπογραφίας και της υφής, αποτελεί μια ενισχυμένη αισθητική εμπειρία του αιγαιακού τοπίου.

Επίσης, το αρχιτεκτονικό γραφείο SO – IL ανακοίνωσε πρόσφατα την έναρξη κατασκευής του νέου Μουσείου Τέχνης Jan Shrem and Maria Manetti Shrem στο Πανεπιστήμιο Ντέιβις της Καλιφόρνια (UCDavis). Υπεύθυνος αρχιτέκτονας του έργου είναι ο Ηλίας Παπαγεωργίου, ο οποίος είναι και ένας από τους επικεφαλής του γραφείου. Το Μουσείο Τέχνης Shrem έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να δημιουργεί μια επαυξημένη εμπειρία του τοπίου, συνδυάζοντας εκπαιδευτικούς και εκθεσιακούς χώρους, καθώς και χώρους εκδηλώσεων, κάτω από ένα διάτρητο μεταλλικό στέγαστρο 5.000 τετραγωνικών μέτρων. Το στέγαστρο προσφέρει μια ποικιλία διαφορετικών εμπειριών, δράσεων και χώρων για συνεργασία και κοινωνικές συναναστροφές, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό περιβάλλον. Το σκιασμένο τοπίο κάτω από το στέγαστρο θα αποτελέσει έναν νέο τόπο ενεργού συμμετοχής στην παραγωγή τέχνης για το Πανεπιστήμιο. Η πρόταση αντιμετωπίζει το μουσείο τέχνης του μέλλοντος ως έναν ανοικτό και προσβάσιμο τόπο συνδιαλλαγής, διαρκώς εξελισσόμενο, και όχι ως έναν στατικό και κλειστό «ναό» της τέχνης.

Σύμφωνα με τον Ηλία Παπαγεωργίου, «ο σχεδιασμός αντανακλά το πνεύμα του αγροτικού τοπίου της Central Valley της Καλιφόρνια, ενώ ταυτόχρονα προτείνει ένα νέο μοντέλο για το μουσείο του 21ου αιώνα. Ένα ανοικτό τοπίο για εξερεύνηση, μάθηση και διεπιστημονικές συνεργασίες. Έναν χώρο για να δεις αλλά και για να δημιουργήσεις τέχνη».

Το αρχιτεκτονικό γραφείο SO – IL, με βάση τη Νέα Υόρκη, διευθύνεται από τον Florian Idenburg, την Jing Liu και τον Ηλία Παπαγεωργίου. Το αρχιτεκτονικό τους έργο έχει αναγνωριστεί διεθνώς, λαμβάνοντας σημαντικά βραβεία, όπως το MoMAPS1 Young Architects Program, το AIA Young Practices Award και το Emerging Voices Award της Architectural League, ενώ επίσης έχει παρουσιαστεί σε διεθνή έντυπα, όπως οι New York Times, η Wall Street Journal, το Fast Company, το Domus, καθώς και σε εκθέσεις στο Μουσείο Γκούγκενχαϊμ, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, το Los Angeles Forum for Architecture and Urbanism, το Studio-X στο Πεκίνο και το Μουσείο Μπενάκη στην Αθήνα.

Εικαστικά

Ράνια Μπέλλου

«Forty Floating Moons» είναι ο τίτλος της νέας ατομικής έκθεσης της εικαστικού Ράνιας Μπέλλου, η οποία εγκαινιάστηκε στις 3 Ιουλίου 2014 στην γκαλερί Kalfayan της Αθήνας και διήρκεσε έως τις 27 Σεπτεμβρίου. Η έκθεση καταγράφει με λυρισμό και ευαισθησία την ερωτική αλληλογραφία ενός νεαρού ζευγαριού στην Ελλάδα της δεκαετίας του 1950 μέσα από μια σειρά σχεδίων με επάλληλα επίπεδα χαρτιού, τα οποία φέρνουν στον νου παλίμψηστα ή τις καταγραφές αναμνήσεων στο «Μαγικό Σημειωματάριο» του Sigmund Freud. Ταυτόχρονα, η οπτικοακουστική εγκατάσταση που παρουσιάστηκε στην έκθεση βασίζεται στην αποσπασματική εγγραφή ή αναφορά στον χώρο και τον χρόνο, στο πλαίσιο μιας προσπάθειας να προσδιοριστεί η ταυτότητα του συγγραφέα των γραμμάτων ως «άγνωστου Άλλου».

Τα αραχνοϋφαντα σχέδια, μέσα από πολλαπλά επίπεδα διερευνήσεων και ερμηνειών, εκφράζουν την αγωνιώδη προσπάθεια της εικαστικού να αποτυπώσει με όρους ζωγραφικούς το σενάριο μιας στιγμιαίας εκμηδένισης της απόστασης της πραγματικότητας, όπως αυτή αποτυπώνεται σε μια φωτογραφία, καθώς και της ικανότητας του ατόμου να αποκρυπτογραφεί τη διευθέτηση του χρόνου.

Αυτή η πράξη της απόλυτης αναγνώρισης απομακρύνει όλες τις εικόνες από τη ροή του χρόνου, για να τις τοποθετήσει προσωρινά σε ίση απόσταση προς αυτόν και να τις καταστήσει εξίσου διαθέσιμες στη συνείδησή μας: μια αναπροσαρμογή του χρόνου, όπου η χρονολογία αναστρέφεται και το παρελθόν φαίνεται πιο κοντά από το παρόν.

«Τα έργα μου», εξηγεί η ίδια η εικαστικός, «έχοντας ως αφετηρία το μοντέλο της υποκειμενικής μνήμης, όπως αυτό διατυπώθηκε από τον Proust, "επιβάλλουν" την επιστροφή στις "προσωπικές" αναμνήσεις. Αυτού του είδους η επιστροφή δεν μπορεί να είναι αντίστοιχη με μια λεπτομερή αναπαράσταση ενός παρελθοντικού γεγονότος, αλλά αποτελεί ένα "ελεύθερο" ταξίδι ανάμεσα σε συγκεχυμένες και ασαφείς νοητικές εικόνες, με την ηθελημένη λήθη που αυτό συνεπάγεται.

»Μέσω της ενασχόλησής μου με την εύθραυστη φύση της μνήμης, η οποία διαποτίζεται από τον μύθο και τη φαντασία, επιζητώ να παρουσιάσω έναν τεχνητό κόσμο, τον οποίο συνθέτουν τα διάτρητα, αλληλένδετα και πολυεπίπεδα θραύσματα σχεδίων, πολυμέσων, κινούμενου σχεδίου και φωτογραφίας. Μέσα από μια χειρωνακτική διαδικασία κατακερματισμού, επεξεργασίας και αναταξινόμησης, μετατρέπω την οπτική πληροφορία σε μιαν αλληλουχία φανταστικών γεγονότων και σεναρίων».

Η Ράνια Μπέλλου ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Central Saint Martins College of Art and Design του Λονδίνου. Έχει τιμηθεί με το 1ο Έπαθλο του Ιδρύματος Σπυροπούλου (2008) και φέτος είναι υποψήφια για το Young Mediterranean Artistic Scene Prize. Έχει παρουσιάσει έργα της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, το Λονδίνο, τη Μόσχα, την πόλη του Μεξικού και τη Λούκα της Ιταλίας. Η Ράνια Μπέλλου εκπροσωπείται από τις Kalfayan Galleries, Αθήνα – Θεσσαλονίκη.

Μουσική

Βιβιάννα Γιαννάκη
«1955 – Άγγελοι της Κύπρου» ήταν ο τίτλος της παράστασης την οποία παρουσίασε η υψίφωνος Βιβιάννα Γιαννάκη στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, τον Μάρτιο του 2014, με την υποστήριξη των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου και υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Αθήνα.

Η κυπριακής καταγωγής υπότροφος μαζί με τον μελετητή και τραγουδιστή κυπριακής παραδοσιακής μουσικής Χρήστο Σίκκη και τον ηθοποιό Νεόφυτο Νεοφύτου παρουσίασαν ένα αφιέρωμα στους ήρωες της Κύπρου. Συμμετείχαν οι μουσικοί Μάριος Κάζας (πιάνο), Κώστας Κικιλής (βιολί), Ανδρέας Σίκκης (πνευστά, κρουστά), Μαρία Θεοφανίδου (πολίτικο λαούτο) και Στέλιος Κατσιάνης (λαούτο).

Η παράσταση περιλάμβανε παραδοσιακά κυπριακά τραγούδια στην τοπική διάλεκτο, τραγούδια που αφορούν τη νεώτερη ιστορία του τόπου με συνοδεία πιάνου και παραδοσιακών οργάνων, κυπριακή ποίηση, καθώς και κείμενα-μαρτυρίες των αγωνιστών του 1955.

Στον ίδιο χώρο, με την υποστήριξη και πάλι των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Βιβιάννα Γιαννάκη είχε δώσει ρεσιτάλ το 2012 με θέμα «Κύπρος – Πάθος της Καρδιάς» σε συνεργασία με τον Σάββα Σάββα στο πιάνο και τον Νεόφυτο Νεοφύτου στην απαγγελία.

Τον Ιούλιο του 2012, εμφανίστηκε στο πλαίσιο της σειράς κονσέρτων Cyprus Artists του Ιδρύματος The Pharos Trust με τον βαρύτονο K. Πατσαλίδη και τον D. Aronson στο πιάνο, καθώς και στο Μέγαρο Πολιτισμού Κύπρου στο project «27+27», με αφορμή τον εορτασμό της έναρξης της Κυπριακής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, το καλοκαίρι του 2012, παρουσίασε στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού Ύδρας το χοροθεατρικό δρώμενο Ο θρήνος της Παναγίας, βασισμένο σε παραδοσιακό, τραγουδιστό μονόλογο στην κυπριακή διάλεκτο, σε συνεργασία με τον χορογράφο και χορευτή Τίμο Ζέχα.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας της με το ολλανδικό avant-garde συγκρότημα Mecano εμφανίστηκε στην Ελλάδα και τη Γαλλία, συμμετείχε στην ηχογράφηση του δίσκου τους Those Revolutionary Days, καθώς και του δίσκου τους Luz Oscura σε συνεργασία με τον Tejo Bolten.

Μέρος της πρόσφατης καλλιτεχνικής της δραστηριότητας αποτελεί η συνεργασία της με την υπότροφο χορογράφο Αθηνά Βάχλα στο πλαίσιο του 7ου Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού Λεμεσού στην παράσταση Knots και στις παραστάσεις του Splinter in the Flesh από την ομάδα χορού Έκρηξη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Τον Σεπτέμβριο του 2014, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Δήμου Αμαρουσίου, παρουσίασε το project Bailando Esper, ένα ρεσιτάλ με τραγούδια και χορό tango, υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Αργεντινής στην Αθήνα.

Η Βιβιάννα Γιαννάκη είναι διπλωματούχος του Εθνικού Ωδείου Αθηνών. Απέσπασε το πρώτο Βραβείο και Αριστείο στη Μονωδία, παράλληλα με τις σπουδές της στο Κλασικό Πιάνο. Με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση συνέχισε τις σπουδές τελειοποίησης της τεχνικής και του ρεπερτορίου της, με τους N. Denize, Y. Sotin, J. Reiss και R. Ketelsson στο Παρίσι. Απέσπασε Τιμητική Διάκριση στους διεθνείς διαγωνισμούς όπερας «Giuseppe Di Stefano» και «Giuseppe e Stanislao Giacomantonio».

Βίντεο: https://www.youtube.com/watch?v=TPyCHigaWdc#t=25

Η ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου

ΓΡΑΦΕΙ Η ΛΗΔΑ ΜΠΟΥΖΑΛΗ

Ο απολογισμός του δωδεκάμηνου που πέρασε και ο προγραμματισμός της επόμενης χρονιάς ήταν το θέμα της ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Υποτρόφων, η οποία πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου 2014 στην αίθουσα «Χριστίνα Ωνάση» της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών. Τη Συνέλευση τίμησε με την παρουσία του ο πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση Αντώνης Παπαδημητρίου, ο οποίος εξέφρασε την ιδιαίτερη ικανοποίησή του για το έργο που έχει επιτευχθεί. «Ο Σύνδεσμος», τόνισε, «κάνει εξαιρετική δουλειά, έχει δείξει τα φόντα του και μπορεί να συμμετέχει στο έργο της Στέγης».

Στη συνέχεια, ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, Παναγιώτης Αλεξάκης, έδωσε τον λόγο στον πρόεδρο του Συνδέσμου, Θοδωρή Αναγνωστόπουλο, ο οποίος έκανε τον απολογισμό των δραστηριοτήτων του τρέχοντος Διοικητικού Συμβουλίου, προβάλλοντας παράλληλα ένα βίντεο με χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από τις εκδηλώσεις αυτές. «Ο χρόνος που πέρασε ήταν μια εξαιρετική εμπειρία», είπε ο πρόεδρος του Συνδέσμου, «δουλέψαμε εθελοντικά και οι 15 και πιστεύω πως βγήκε ένα καλό αποτέλεσμα».

Ειδικότερα, το περασμένο δωδεκάμηνο ο Σύνδεσμος πραγματοποίησε 16 δράσεις, από τις οποίες μερικές αποτελούσαν εκδηλώσεις που είχε αποφασίσει το προηγούμενο ΔΣ ενώ άλλες ήταν νέες: ξεναγήσεις, εκδρομές, πάρτυ, συναντήσεις επαγγελματικών ομάδων υποτρόφων, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, συμμετοχή σε επιστημονικά φεστιβάλ και ημερίδες.

Στη συνέχεια, παρουσιάστηκε ο απολογισμός του ενημερωτικού δελτίου ΑΩ από την υπογράφουσα, ο οικονομικός απολογισμός από τον ταμία του Συνδέσμου Γιώργο Μαυρωτά, ενώ ο Επαμεινώνδας Μπικάκης παρουσίασε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, στην οποία συμμετείχε μαζί με την Μαίρη Γκικάκη και τον Ηλία Κούτσικο.

Κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης, τον λόγο έλαβαν πολλά μέλη του Συνδέσμου, μεταξύ των οποίων η γενική γραμματέας του Συνδέσμου Δέσποινα Σχοινά, ο ενδοκρινολόγος Δημήτρης Παπαχρήστος, ο οικονομολόγος Θεόδωρος Κουτμερίδης και ο στρατιωτικός-κοινωνιολόγος Δημήτρης Σμοκοβίτης, με ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις ως προς τη διεύρυνση των δραστηριοτήτων του Συνδέσμου ή ενδεχόμενες συνεργασίες του με άλλους φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και προς τις κατευθύνσεις αυτές κατέθεσαν πρωτότυπες ιδέες και απόψεις.

Όσον αφορά τον προγραμματισμό των δράσεων της επόμενης χρονιάς, ανακοινώθηκε ότι στις 15 Οκτωβρίου θα δοθεί για πρώτη φορά Συνέντευξη Τύπου, όπου και θα ανακοινωθούν αναλυτικά οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις του Συνδέσμου οι οποίες θα είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό. Θα δημιουργηθούν νέες δράσεις, χαρακτηριστικές της ταυτότητας του Συνδέσμου θα διατηρηθούν και θα εμπλουτιστούν οι επιτυχημένες δραστηριότητές του θα ενισχυθούν το ενημερωτικό δελτίο ΑΩ και η χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Όλα αυτά, σε συντονισμό με τη Στέγη και με κεντρικό στόχο την εξωστρέφεια.

Τέλος, προκειμένου να επιλυθούν ορισμένες πρακτικές, διαδικαστικές και ενδεχομένως οικονομικές δυσκολίες, η Γενική Συνέλευση αποφάσισε για το επόμενο έτος, η συνδρομή των μελών του Συνδέσμου να είναι μηδενική.

«Συγκατοικήσεις»: Συνάντηση των αρχιτεκτόνων υποτρόφων στην Οικία Κατακουζηνού

Μια ενδιαφέρουσα εκδήλωση, η οποία διοργανώθηκε ειδικά για τους υποτρόφους αρχιτέκτονες του Ιδρύματος Ωνάση, πραγματοποιήθηκε στις 9 Μαΐου 2014. Στόχοι της συνάντησης ήταν, αφενός, η αλληλογνωριμία των υποτρόφων αρχιτεκτόνων του Ιδρύματος και, αφετέρου, η ενημέρωσή τους σχετικά με μια καινούργια δράση, με τίτλο «Συγκατοικήσεις», η οποία διοργανώνεται με την υποστήριξη του Συνδέσμου από την αρχιτέκτονα και ειδική γραμματέα του Συνδέσμου Μυρτώ Κιούρτη.

Η δράση «Συγκατοικήσεις» έχει στόχο τη συνεργασία αρχιτεκτόνων, καλλιτεχνών και κοινωνικών επιστημόνων, υποτρόφων του Ιδρύματος, οι οποίοι θα διαχειριστούν από κοινού ένα σημαντικό θέμα που αντιμετωπίζει η σημερινή κοινωνία: το ζήτημα της στέγασης στο κέντρο της πόλης σε συνθήκες οικονομικής κρίσης.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε έναν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα χώρο, την Οικία Κατακουζηνού, το σπίτι δηλαδή του σημαντικού Έλληνα ψυχιάτρου, νευρολόγου και διανοουμένου Άγγελου Κατακουζηνού και της συζύγου του, Λητώς. Η κατοικία σήμερα λειτουργεί ως μουσείο και ως χώρος πολιτιστικών εκδηλώσεων. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν 30 μέλη του Συνδέσμου, τα οποία και αντάλλαξαν απόψεις σχετικά με τη δράση «Συγκατοικήσεις».

Την εκδήλωση άνοιξε ο πρόεδρος του Συνδέσμου, Θοδωρής Αναγνωστόπουλος, καλωσορίζοντας τους υποτρόφους αρχιτέκτονες. Στη συνέχεια μίλησε για τη δράση «Συγκατοικήσεις» η Παυλίνα Σπανδώνη εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου, παρουσιάζοντας την ιδιαίτερη σημασία του συσχετισμού μιας αρχιτεκτονικής δράσης με τις ανθρωπιστικές και τις κοινωνικές επιστήμες. Ακολούθησε εισήγηση του καθηγητή της Σχολής Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ Παναγιώτη Τουρνικιώτη, ο οποίος, ως σύμβουλος του Ιδρύματος, θα παρακολουθήσει και θα υποστηρίξει τη δράση σε πολλαπλά επίπεδα. Τέλος, η Μυρτώ Κιούρτη, ειδική γραμματέας και υπεύθυνη οργάνωσης της δράσης, παρουσίασε τους βασικούς άξονες, τη μεθοδολογία και το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα της δράσης. Στο τέλος της παρουσίασης ακολούθησε συζήτηση.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν η διευθύντρια του Ιδρύματος Ωνάση, Έφη Τσιότσιου, οι δύο επίτιμοι πρόεδροι του Συνδέσμου, Ιωάννα Κονδύλη και Τάσος Μπουλμέτης, αρκετά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, καθώς και διακεκριμένοι υπότροφοι από τον ακαδημαϊκό χώρο. Σχετικά με την εξέλιξη της συγκεκριμένης δράσης θα υπάρξει αναλυτική ενημέρωση στο άμεσο μέλλον.

Η εκδήλωση εντάσσεται στο πλαίσιο των στοχευμένων συναντήσεων των μελών του Συνδέσμου με κοινά επιστημονικά και επαγγελματικά ενδιαφέροντα. Προηγήθηκε η συνάντηση των υποτρόφων νομικών τον περασμένο Απρίλιο. Ο θεσμός των εκδηλώσεων αυτών θα συνεχιστεί με σκοπό την επαγγελματική και κοινωνική δικτύωση των υποτρόφων του Ιδρύματος, με την προσδοκία να προκύψουν πολλαπλά ατομικά και κοινωνικά οφέλη μέσω της ομαδικής δράσης.

Ξεναγήσεις στο Βυζαντινό Μουσείο

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΟΣ

Το απόγευμα της Τετάρτης 2 Ιουλίου 2014, ο Σύνδεσμος Υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση οργάνωσε για τα μέλη του ειδική ξενάγηση στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, το οποίο φέτος γιορτάζει τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυσή του, το 1914. Πιο συγκεκριμένα, τα μέλη του Συνδέσμου ξεναγήθηκαν στις περιοδικές εκθέσεις «Εκτός ναού... Θησαυρός του 11ου αιώνα από το Μουσείο του Cluny» και «Officinae Pictorum / c. 1221 – c. 1445. Το Ταξίδι» του Γιώργου Χατζημιχάλη. Η συνδυαστική παρουσίαση των δύο εκθέσεων προτάθηκε επειδή και οι δύο εστίαζαν, η καθεμιά με τον τρόπο της, στις πολιτισμικές σχέσεις ανάμεσα στο Βυζάντιο και τη Δύση. Παρ' όλη τη ζέστη του καλοκαιριάτικου απογεύματος, 45 μέλη του Συνδέσμου ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση. Η ξενάγηση ξεκίνησε από το ισόγειο του Μεγάρου της Δούκισσας της Πλακεντίας, το οποίο έχει πλέον διαμορφωθεί ειδικά για να φιλοξενεί τις περιοδικές εκθέσεις του Βυζαντινού Μουσείου.

Στην πρώτη περιοδική έκθεση, με τίτλο «Εκτός ναού... Θησαυρός του 11ου αιώνα από το Μουσείο του Cluny», η ξενάγηση έγινε από τον γράφοντα. Κεντρικό, πολύτιμο έκθεμα σε αυτήν αποτελούσε μια λίθινη φορητή Αγία Τράπεζα δυτικής τέχνης, η οποία χρονολογείται στις αρχές του 11ου αιώνα και προέρχεται από το Μουσείο του Cluny στο Παρίσι, ένα από τα σημαντικότερα μουσεία της Γαλλίας, που είναι αφιερωμένο στη μεσαιωνική εποχή. Η αμφιπρόσωπη πλάκα από ξύλο και πορφυρίτη περιέχει στο εσωτερικό της λείψανα τεσσάρων αγίων και έχει αργυρεπίχρυση επένδυση με εγχάρακτο διάκοσμο. Η φορητή Αγία Τράπεζα από τη μεσαιωνική Δύση πλαισιωνόταν από υφασμάτινα αντιμήνσια, δηλαδή αντικείμενα αντίστοιχης χρήσης στην ορθόδοξη Ανατολή, καθώς και από λειτουργικά σκεύη (άγιο ποτήριο, δίσκος, λόγχη, κοχλιάριο κ.λπ.) που χρησιμοποιούνται για την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και προέρχονται από τις συλλογές του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου.

Η χρήση φορητών Τραπεζών και αντιμηνσίων ήταν επιβεβλημένη σε περιπτώσεις που έπρεπε να τελεστεί η Θεία Λειτουργία σε χώρους εκτός του ναού, κατά τη διάρκεια εκστρατειών ή πολέμων, όταν ηγεμόνες με την αυλή τους ή ιεραπόστολοι ταξίδευαν σε περιοχές χωρίς εκκλησίες, πάνω σε πλοία κ.λπ. Στη Δύση, οι φορητές Αγίες Τράπεζες (petrae sacrae) είναι κατά κανόνα κατασκευασμένες από λίθο, ενώ τα αντιμήνσια στην Ανατολή είναι από ύφασμα ή ξύλο και φέρουν συμβολικές παραστάσεις και επιγραφές. Και οι δύο τύποι είναι υποχρεωτικό να περιέχουν λείψανα αγίων. Οι αναλογίες που παρουσιάζουν ως προς τον συμβολισμό και τη χρήση τους αποτέλεσαν την αφετηρία της συγκεκριμένης έκθεσης και προσέφεραν την ευκαιρία για την παρουσίαση της παράλληλης εξέλιξής τους στη Δύση και την Ανατολή, με το ενδιαφέρον να εστιάζεται στη σύγκριση καλλιτεχνικών, θεολογικών, κοινωνικών και πολιτιστικών προτύπων Δύσης και Ανατολής κατά τους μεσαιωνικούς χρόνους.

Ακολούθησε ξενάγηση στον όροφο του κτηρίου, στην έκθεση-εγκατάσταση «Officinae Pictorum / c. 1221 – c. 1445. Το Ταξίδι» του Γιώργου Χατζημιχάλη. Παρών και ο ίδιος, ο ζωγράφος παρότρυνε τα μέλη του Συνδέσμου να περιηγηθούν στην έκθεση και κατόπιν να ακολουθήσει συζήτηση. Σε αυτήν τη χωρική εγκατάσταση, που εγγράφεται επίσης στον θεωρητικό προβληματισμό σχετικά με τις πολιτισμικές σχέσεις μεταξύ Ανατολής και Δύσης, οι εικονογραφικές ρίζες της Αναγέννησης ανιχνεύονταν στη βυζαντινή ζωγραφική, με αφορμή το ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο ενός φανταστικού ζωγράφου. Οι μορφές από ένα βυζαντινό εικονογραφημένο χειρόγραφο του 11ου αιώνα και από τον πίνακα Η Βάπτιση (περ. 1445) του Ιταλού Piero della Francesca στάθηκαν η αφορμή για την αφήγηση του ταξιδιού ενός ζωγράφου από την Κωνσταντινούπολη στη Ρώμη. Το ταξίδι στους τόπους και στον χρόνο ενός φανταστικού ζωγράφου αποτέλεσε τον θεωρητικό στοχασμό του σύγχρονου καλλιτέχνη γύρω από την εικαστική παράδοση. Κατά την πολύ ενδιαφέρουσα κουβέντα που ακολούθησε μεταξύ του καλλιτέχνη και των μελών του Συνδέσμου αναδείχθηκε με ποιον τρόπο οι εικονογραφικές ρίζες της Αναγέννησης ανιχνεύονται στη βυζαντινή ζωγραφική, αλλά και πώς η συνοχή κειμένου και εικόνας –εννοιολογικός πυρήνας στο έργο του Γιώργου Χατζημιχάλη– συνθέτει και οργανώνει την εικαστική αφήγηση της εγκατάστασης.

Έπειτα από τις δύο ξεναγήσεις, τα μέλη του Συνδέσμου είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν εντυπώσεις και να μιλήσουν για θέματα πολιτισμού και τέχνης στο καφέ Ilissia, στον θαυμάσιο κήπο του Μουσείου. Εκεί, στον προαύλιο χώρο, μπόρεσαν επίσης να θαυμάσουν, εκτός προγράμματος, την εγκατάσταση της εικαστικού Καλλιόπης Λεμού με τίτλο Δεήσεις, που συνδέεται με τον ανθρώπινο αγώνα για τη ζωή και αναδεικνύει τη διαπολιτισμικότητα, την αλληλεγγύη, την ισονομία και την ειρήνη. Μια αυθεντική βάρκα, εγκαταλελειμμένη πια, που χρησιμοποιήθηκε για τη μεταφορά μεταναστών έχει πλέον καλυφθεί με περισσότερα από 10.000 τάματα, τυποποιημένα ή χειροποίητα από κουτάκια αλουμινίου, χαραγμένα με τα ονόματα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης μεταναστών. Το έργο εστιάζει στο ταξίδι, στο πέρασμα από την απόγνωση στην ελπίδα, από τον θάνατο στη ζωή, αναδεικνύοντας τη γενναιότητα της ανθρώπινης ψυχής και τη δύναμη της ίδιας της ζωής.

(Ο Αντώνης Τσάκαλος είναι επιμελητής αρχαιοτήτων του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου, καθώς και επιμελητής της έκθεσης «Εκτός ναού... Θησαυρός του 11ου αιώνα από το Μουσείο του Cluny».)

Ξεναγήσεις στο Βυζαντινό Μουσείο

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΟΣ

Soundscapes Landscapes: Μια ξενάγηση στη γειτονιά της Στέγης

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΑΚΗΣ

Η εφαρμογή Soundscapes Landscapes είναι μια παραγωγή της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών που υλοποιήθηκε από την ομάδα καλλιτεχνών ήχου και εικόνας Medea Electronique. Παρουσιάζεται από τις 5 Ιουνίου 2014 έως και τον Ιούνιο του 2015.

Με αφετηρία το κτήριο της Στέγης στη λεωφόρο Συγγρού μπορούμε να ακολουθήσουμε μια διαδρομή στην ευρύτερη περιοχή του Νέου Κόσμου χρησιμοποιώντας ένα smartphone ή tablet στο οποίο έχουμε εγκαταστήσει την εφαρμογή αυτήν. Ηχητικά στοιχεία, κείμενα και βίντεο αναπαράγονται από τη συσκευή σε προεπιλεγμένα «κομβικά σημεία» (τα 26 σημεία με τα βίντεο ή διάσπαρτα σημεία καθώς κινούμαστε). Η πορεία που θα ακολουθήσουμε δεν είναι προκαθορισμένη, αλλά αποφασίζεται από εμάς.

Ο Σύνδεσμος Υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση προσκάλεσε τα μέλη του να ακολουθήσουν τη δική τους διαδρομή στις 10 Ιουλίου 2014. Όσοι παρευρεθήκαμε είχαμε τη χαρά να μας υποδεχθούν και να μας μιλήσουν για την παραγωγή αυτήν ο Χρήστος Καρράς, εκτελεστικός διευθυντής και καλλιτεχνικός διευθυντής μουσικής της Στέγης, και ο Μανώλης Μανουσάκης, ένας από τους συντελεστές της ομάδας Medea Electronique.

Η παραγωγή είναι πολύ ενδιαφέρουσα και δεν περιορίζεται στο πλαίσιο ενός καλλιτεχνικού έργου, αλλά αποτελεί μία ακόμη δράση προσφοράς της Στέγης και του Ιδρύματος Ωνάση προς την κοινωνία και την περιοχή αυτήν. Είναι γεγονός ότι η χωροθέτηση της Στέγης στη γειτονιά του Νέου Κόσμου συνετέλεσε στην αναβάθμισή του. Επιλέγοντάς τον ως χώρο διεξαγωγής της συγκεκριμένης παραγωγής τον αναδεικνύει και τον αναβαθμίζει περαιτέρω.

Ας αναρωτηθούμε: πόσοι από εμάς θα πηγαίναμε έναν περίπατο στη συγκεκριμένη γειτονιά χωρίς την παραγωγή Soundscapes Landscapes; Η εφαρμογή μάς «αναγκάζει» να περπατήσουμε στους δρόμους της και να ανακαλύψουμε, με ευχάριστη έκπληξη, τα κρυμμένα μυστικά της. Σε αυτό συμβάλλουν και τα προσεκτικά επιλεγμένα «κομβικά σημεία» του προγράμματος: χώροι εκπαίδευσης, λατρείας, αναψυχής και άθλησης, οδικές αρτηρίες και μικρά δρομάκια, μέσα μεταφοράς, χώροι διαμονής για κατοίκους, αλλά και για ταξιδιώτες.

Όλα αυτά είναι ανθρώπινα δημιουργήματα που ορίζουν μια γειτονιά, μια πόλη. Ένα στοιχείο λειτουργεί ως συνδετικός ιστός τους: οι άνθρωποι· οι άνθρωποι που ζουν σε αυτήν τη γειτονιά και τη διαμορφώνουν κάθε μέρα. Οι δρόμοι που διαβαίνουν αυτοί οι άνθρωποι, τα κτήρια όπου ζουν, οι χώροι όπου κινούνται – όλα περιστρέφονται γύρω από τους ανθρώπους. Όλα μιλούν για τους ανθρώπους που όρισαν τη γειτονιά αυτήν – και τη γειτονιά που τους καθόρισε, με τη σειρά της.

Μέσω του Soundscapes Landscapes αναδεικνύεται η πολυπολιτισμικότητα της συγκεκριμένης γειτονιάς. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι σε μια τόσο μικρή περιοχή βρίσκονται ένα αυτοσχέδιο τζαμί, μία ορθόδοξη εκκλησία και μία αρμενική εκκλησία, δείγματα των διαφορετικών θρησκειών, εθνοτικών καταγωγών και, εν τέλει, κοινοτήτων που συναντώνται στην περιοχή αυτήν και προσπαθούν να συνυπάρξουν.

Η επίτευξη των προαναφερθέντων γίνεται με τη χρήση ενός διαδραστικού χάρτη. Κάθε «κομβικό σημείο» λειτουργεί ως πυρήνας γύρω από τον οποίο έχει δημιουργηθεί από τους συντελεστές της παραγωγής ένας οπτικοακουστικός κόσμος: μία πρωτότυπη μουσική σύνθεση, μία συνέντευξη, ένα απόσπασμα από ένα ποίημα ή κάποιο άλλο σύγγραμμα, μία ηχητική σύνθεση από επεξεργασμένους ήχους, ένα βίντεο, ένα κείμενο ή συνδυασμός τους. Καθετί που έχει επιλεγεί να συνδέεται με το αντίστοιχο «κομβικό σημείο» δεν είναι τυχαίο, αλλά αναδεικνύει τη λειτουργική του θέση μέσα στον οργανισμό της γειτονιάς.

Τα ηχητικά στοιχεία παίζουν πρωτεύοντα ρόλο στην εφαρμογή. Δημιουργούν ατμόσφαιρα, υποβάλλουν συναισθήματα, παρέχουν ιστορικές πληροφορίες, συστήνουν κάποιους από τους κατοίκους, μας κατευθύνουν στο επόμενο σημείο. Είναι ήχοι της καθημερινότητας αυτής της γειτονιάς, σύγχρονοι. Άλλοτε όμως είναι ήχοι παρελθοντικοί, από μέρες που πέρασαν και σφράγισαν την περιοχή αυτήν και τους ανθρώπους της.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι ηχητικές συνθέσεις. Έχουν επιλεγεί ήχοι της πόλης, ήχοι του «κομβικού σημείου» που οι περισσότεροι από εμάς δεν αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν, ήχοι αλληλένδετοι με αυτό που βλέπουμε. Οι ηχογραφήσεις πρωτότυπων ήχων από την ίδια τη γειτονιά είναι εξαιρετικές, όπως και η επεξεργασία τους. Χρησιμοποιούνται με τρόπο ευφάνταστο, σε συνδυασμό με συνεντεύξεις ή άλλα επιλεγμένα ηχητικά αποσπάσματα. Ακόμη και αν κλείσεις τα μάτια σου, τα ηχητικά στοιχεία θα σου αποκαλύψουν ένα μεγάλο κομμάτι αυτού που θα έβλεπες – αρκεί να ακούσεις.

Soundscapes Landscapes: Μια ξενάγηση στη γειτονιά της Στέγης

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΑΚΗΣ

Παρ' όλα αυτά, η παραγωγή δεν απευθύνεται μόνο στην ακοή ή την όρασή σου. Περιηγούμενος στην περιοχή, τη «νιώθεις», τη «ζεις». Είναι μια ψυχοσωματική εμπειρία, στην οποία ο καθένας από εμάς χαράσσει τη δική του διαδρομή. Η μοναδικότητα της κάθε διαδρομής ενισχύεται από το γεγονός της μοναδικότητας της κάθε στιγμής που μπορεί να βρεθείς εκεί. Γιατί τα ακουστικά δεν αποκόπτουν απόλυτα τους ήχους του τώρα. Γιατί τα βίντεο δεν περιορίζουν το οπτικό πεδίο. Η εφαρμογή πλέκει τα οπτικοακουστικά της στοιχεία με ό,τι συμβαίνει κάθε μοναδική στιγμή που βρίσκεται κάποιος εκεί. Και ο συνδυασμός τους μας προσφέρει μια εξαιρετική εμπειρία.

Την ηλιόλουστη ημέρα και ώρα που περιηγηθήκαμε, έτυχε το πάρκο να έχει κόσμο και η παιδική χαρά να είναι γεμάτη με παιδιά. Οι ήχοι και οι εικόνες τους αναμείχθηκαν με τον οπτικοακουστικό κόσμο της εφαρμογής. Θα μπορούσε να είχε συμβεί το αντίθετο και οι χώροι αυτοί να ήταν άδειοι, σιωπηλοί. Πώς θα ήταν η εμπειρία μας αν η περιήγηση γινόταν υπό βροχή; Αν είχε χιονίσει ή αν χιόνιζε κατά τη διάρκειά της;

Στο τέλος της διαδρομής, σκέφτηκα ότι τα έργα που απαρτίζουν την εφαρμογή δεν προσφέρουν ένα συνολικό έργο τέχνης, αλλά έγιναν αναπόσπαστες, όμορφες ψηφίδες της συνολικής εμπειρίας που βιώνει κάποιος από αυτή την περιήγηση, κομμάτια της γειτονιάς που εξερευνήσαμε. Αν περπατήσω εκεί χωρίς την εφαρμογή θα συνεχίσω να βιώνω τη γειτονιά και μέσω αυτής. Γιατί ο τρόπος που μου αποκαλύφθηκε την κάνει μοναδική.

Παρ' όλα αυτά, η παραγωγή δεν απευθύνεται μόνο στην ακοή ή την όρασή σου. Περιηγούμενος στην περιοχή, τη «νιώθεις», τη «ζεις». Είναι μια ψυχοσωματική εμπειρία, στην οποία ο κάθε ένας από εμάς χαράσσει τη δική του διαδρομή. Η μοναδικότητα της κάθε διαδρομής ενισχύεται από το γεγονός της μοναδικότητας της κάθε στιγμής που μπορεί να βρεθείς εκεί. Γιατί τα ακουστικά δεν αποκόπτουν απόλυτα τους ήχους του τώρα. Γιατί τα βίντεο δεν περιορίζουν το οπτικό πεδίο. Η εφαρμογή πλέκει τα οπτικοακουστικά της στοιχεία με ό,τι συμβαίνει κάθε μοναδική στιγμή που βρίσκεται κάποιος εκεί. Και ο συνδυασμός τους μας προσφέρει μία εξαιρετική εμπειρία.

Την ηλιόλουστη ημέρα και ώρα που περιηγηθήκαμε, έτυχε το πάρκο να έχει κόσμο και η παιδική χαρά να είναι γεμάτη με παιδιά. Οι ήχοι και εικόνες τους αναμείχθηκαν με τον οπτικοακουστικό κόσμο της εφαρμογής. Θα μπορούσε να είχε συμβεί το αντίθετο και οι χώροι αυτοί να ήταν άδειοι, σιωπηλοί. Πώς θα ήταν η εμπειρία μας αν η περιήγηση γινόταν υπό βροχή; Αν είχε χιονίσει ή αν χιόνιζε κατά τη διάρκειά της;

Στο τέλος της διαδρομής, σκέφτηκα ότι τα έργα που απαρτίζουν την εφαρμογή δεν προσφέρουν ένα συνολικό έργο τέχνης, αλλά έγιναν αναπόσπαστες, όμορφες ψηφίδες της συνολικής εμπειρίας που βιώνει κάποιος από αυτή την περιήγηση, κομμάτια της γειτονιάς που εξερευνήσαμε. Αν περπατήσω εκεί χωρίς την εφαρμογή θα συνεχίσω να βιώνω τη γειτονιά και μέσω αυτής.

Γιατί ο τρόπος που μου αποκαλύφθηκε την κάνει μοναδική.

(Ο Παναγιώτης Χατζημανωλάκης είναι μουσικολόγος.)

Εκδρομή στην Κάρυστο

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Η Κάρυστος στη νότια Εύβοια, τόπος με κρυφές ομορφιές, όχι ιδιαίτερα γνωστός παρότι δεν απέχει πολύ από την Αθήνα, επιλέχθηκε φέτος από το ΔΣ του Συνδέσμου για την ετήσια καλοκαιρινή εκδρομή του, συνδυάζοντας ταξίδι με πλοίο και λεωφορείο.

Το πρωί της 28ης Ιουνίου 2014, τα λεωφορεία ξεκίνησαν από το Σύνταγμα και από τον σταθμό Δουκίσσης Πλακεντίας, με πρώτο προορισμό το λιμάνι της Ραφήνας, όπου επιβιβαστήκαμε στο πλοίο της γραμμής. Οι ισχυροί βορειοανατολικοί άνεμοι, ο κυματισμός και ο ελαφρύς κλυδωνισμός του πλοίου έδιναν την εντύπωση ότι ταξιδεύουμε κάπου στο κεντρικό Αιγαίο παρά στον Νότιο Ευβοϊκό Κόλπο. Ήδη στα λεωφορεία είχαν οργανωθεί οι πρώτες παρέες υποτρόφων, οι οποίες στο πλοίο εμπλουτίστηκαν με επιπλέον άτομα. Άλλοι στο κατάστρωμα και άλλοι στους εσωτερικούς χώρους, οι υπότροφοι αντάλλαξαν τις πρώτες εντυπώσεις και μοιράστηκαν την αγάπη τους για τις μικρές αποδράσεις από την πόλη.

Ύστερα από μία ώρα περίπου, αποβιβαστήκαμε στο Μαρμάρι, για να συνεχίσουμε από εκεί με τα λεωφορεία νοτιότερα. Ανεβαίνοντας σε λόφους, διασχίζοντας πεδιάδες με κτήματα, ελαιώνες και αμπελώνες, δεν αργήσαμε να φτάσουμε στην κωμόπολη της Καρύστου. Επισκεφτήκαμε το Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης, το οποίο στεγάζεται στο Ίδρυμα Γιοκαλά/Πνευματικό Κέντρο Καρύστου, και ξεναγηθήκαμε στους χώρους του, όπου φιλοξενούνται αρκετά ενδιαφέροντα εκθέματα. Η συνέχεια επιφύλασσε μια έκπληξη για τους υποτρόφους: μια επίσκεψη σε ένα οινοποιείο της περιοχής. Αφού ενημερωθήκαμε εκτενώς για τη μακρόχρονη ιστορία του χώρου και για τις διαδικασίες που ακολουθούνται σε όλα τα στάδια της οινοποίησης, από το σταφύλι μέχρι το κρασί, επισκεφθήκαμε τους αμπελώνες αλλά και τους χώρους των δεξαμενών ζύμωσης.

Μεσημέριασε για τα καλά. Η γοητευτική θάλασσα, με το ελαφρύ κυματάκι, μαγνητίζει τον νου και το βλέμμα όλων μας, οπότε δεν απομένει τίποτε καλύτερο από ένα θαλάσσιο μπάνιο στην αμμουδερή παραλία! Η συνέχεια, γνωστή σε τέτοιες περιπτώσεις. Ύστερα από ένα καλό μπάνιο ακολουθεί ένα ακόμη καλύτερο γεύμα σε κάποια από τις ταβέρνες της Καρύστου, με αρκετό κέφι και διάθεση για κουβέντα.

Η επιστροφή, πάντα δύσκολη αλλά αναπόφευκτη. Επιβιβαζόμαστε στα λεωφορεία με αρχικό προορισμό το Μαρμάρι και, κατόπιν, στο πλοίο που θα μας φέρει πίσω στην Αττική. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής συγκεντρωθήκαμε όλοι οι υπότροφοι στο ανώτερο κατάστρωμα του πλοίου, ώστε να γνωριστούμε και να έρθουμε ουσιαστικά κοντά χάρις στην άμεση επικοινωνία. Η αλήθεια είναι ότι το ακτοπλοϊκό ταξίδι πάντα υπερέχει στη συσπείρωση, καθώς λειτουργεί εν είδει… «παγοθραυστικού» – σπάζοντας τον πάγο μεταξύ υποτρόφων που δεν έχουν ξανασυναντηθεί πρωτύτερα.

Ας ελπίσουμε ότι στην επόμενη εκδρομή που θα γνωρίσουμε άλλον έναν όμορφο τόπο της πατρίδας μας θα συμμετάσχουν και όσοι για διάφορους λόγους δεν κατάφεραν να παρευρεθούν. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον Βασίλη Γκίκα και στη Χαρά Σύρου για την καθοριστική συμβολή τους στην επιτυχία της εκδρομής.

Εκδρομή στην Κάρυστο

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Health Forward: Καινοτομία, δημιουργικότητα, καλές πρακτικές

Όλη η ομάδα των διοργανωτών και των εθελοντών επί σκηνής

Με σύνθημα «Συμμετέχουμε στην παγκόσμια συζήτηση για την Υγεία» πραγματοποιήθηκε μια μοναδική διαδραστική εκδήλωση γύρω από τις σύγχρονες προκλήσεις στην Υγεία και την Ιατρική, στις 13 και 14 Σεπτεμβρίου 2014, στο Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού. Συνδιοργανωτές του διημέρου ήταν ο Μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός SciCo και ο Σύνδεσμος Υποτρόφων.

Στην εκδήλωση, την οποία παρουσίασε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Υποτρόφων, Θοδωρής Αναγνωστόπουλος, και ο Μιχάλης Στάγκος της SciCo, έλαβαν μέρος 28 ομιλητές από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Η πρώτη ημέρα της διοργάνωσης ήταν αφιερωμένη σε μια σειρά από workshops, με θέματα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα για το ευρύ κοινό: «Διαδικτυακή Συμβουλευτική και Ψυχοθεραπεία» με τον υπότροφο Νίκο Δέγλερη, νευρολόγο ψυχίατρο-ψυχοθεραπευτή, την κλινική ψυχολόγο-ψυχοθεραπεύτρια Μάντω Καραμπέρη και τον κοινωνικό λειτουργό Ανδρέα Σόλια· «Διαχείριση του στρες» από την ψυχοθεραπεύτρια Μίνα Πριόνα· «Αλήθειες και μύθοι για τη γονιμότητα» από την εμβρυολόγο-γενετίστρια Ελένη Κοντογιάννη· «Πρόληψη του καρκίνου: νέες προκλήσεις» από τον παθολόγο-ογκολόγο Πάρι Κοσμίδη· «Πόνος στη μέση: Πρόληψη και αποκατάσταση», από τον επίκουρο καθηγητή Φυσικοθεραπείας Ιωάννη Πουλή· «Βρεφονηπιακή αγωγή για μητέρες» από την παιδίατρο Νία Παναγοπούλου· «Παιδική παχυσαρκία» με τον κλινικό διαιτολόγο-διατροφολόγο Γιώργο Λάντις· «Διαχείριση του διαβήτη» με την ιατρό Βαΐα Λαμπαδιάρη· «Μικρόβια: Εξέλιξη ή επανάσταση;» με την ερευνήτρια δημόσιας υγείας Στεφανία Μαρούδη και την παιδίατρο-επιστημονική συνεργάτιδα της CLEO Κατερίνα Μούγκου· «Υγεία και επιχειρείν» με τον Γεώργιο Τσαγκάρη, ειδικό λειτουργικό επιστήμονα στο Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών· «Σεξουαλικώς μεταδιδόμενα νοσήματα» με την παθολόγο Ελένη Κάκαλου· «Αντιγήρανση» με την ιατρό Βασιλική Μουσάτου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τη Φαίη Χριστοδούλου, εφευρέτρια συσκευής ανίχνευσης του καρκίνου και μέλος του MirOculus, η οποία μίλησε με θέμα «Καινοτόμες λύσεις για όλους: Η δημοκρατική διάσταση της τεχνολογίας». Στη συνέχεια, ο Abraham Verghese, προσκεκλημένος καθηγητής Θεωρίας και Πρακτικής της Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ και ομιλητής του θεσμού TED Global, παρουσίασε το θέμα «Rituals, metaphors and medicine in a technological age».

Ο Νικόλαος Μπουντουβής, ενδοκρινολόγος, μέλος της «Ανοιχτής Αγκαλιάς», αναφέρθηκε στον εθελοντισμό μέσω της Προληπτικής Ιατρικής και στο παράδειγμα της «Ανοιχτής Αγκαλιάς», ενώ η Πόλα Νομικού, μουσικός, υπεύθυνη του Τμήματος Μουσικοθεραπείας της ΕΛΕΠΑΠ, παρουσίασε το θέμα «Μουσικοθεραπεία: Δύναμη, δόνηση, ζωή». Το πρώτο μέρος του συνεδρίου έκλεισε με τη Μυρτάνη Πιερή, ερευνήτρια Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και νικήτρια του διεθνούς Famelab, η οποία αναφέρθηκε στη χρήση πειραματόζωων στην ιατρική.

Το δεύτερο μέρος ξεκίνησε με την παρουσίαση του ιατρού και υπεραθλητή Γεώργιου-Ιωάννη Τσιάνου σχετικά με την προσαρμογή του ανθρώπινου οργανισμού σε αθλητικά εγχειρήματα υπό αντίξοες περιβαλλοντικές συνθήκες. Τα όπλα του καρκίνου και η χρήση τους εναντίον της ίδιας της ασθένειας ήταν το αντικείμενο της ομιλίας του Νικόλαου Παπαδόπουλου, καθηγητή Ογκολογίας στο Πανεπιστήμιο Johns Hopkins. Ο Φαίδων Καλοτεράκης, υποψήφιος διδάκτωρ στην Προληπτική Ιατρική και ειδικός βοηθός διευθυντή στο ΚΕΘΕΑ, μίλησε με θέμα: «Τα ναρκωτικά δεν είναι πρόβλημα. Η εξάρτηση είναι!»

Η Μάρα Δαρμουσλή, μοντέλο και ηθοποιός, συνιδρυτικό μέλος της ΑΝΑΣΑ, η οποία έχει βιώσει το πρόβλημα των διατροφικών διαταραχών, μίλησε με θέμα «Πείνα και υγεία: Γυναίκες και διατροφή», ενώ ο Ιωάννης Λιάρος, πατέρας παιδιού με λευχαιμία, αναφέρθηκε στον παιδικό καρκίνο. «Math 6 – Love 0» ήταν ο τίτλος της ομιλίας του Ran Gavrieli, παιδαγωγού Σεξουαλικής Αγωγής στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ, που εξυπηρετεί θύματα ανθρώπινης διακίνησης και πορνείας.

Το τρίτο μέρος των παρουσιάσεων ξεκίνησε με τον καθηγητή Παιδιατρικής και επικεφαλής της εκστρατείας κατά των μολυσματικών ασθενειών Θεοκλή Ζαούτη, ο οποίος αναφέρθηκε στις ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις και την πρωτοβουλία CLEO. Στη συνέχεια, η υπότροφος Ευαγγελία Χρυσικού, αρχιτέκτων, νοσοκομειολόγος, ιδρύτρια της SυvThesis, ανέπτυξε το θέμα «Το νέο μοντέλο προγραμματισμού, σχεδιασμού και αξιολόγησης δομών ψυχικής υγείας». Θερμή υποδοχή επιφύλαξε το κοινό στην Phumeza Tisile, ασθενή και ακτιβίστρια των Γιατρών Χωρίς Σύνορα για τη θεραπεία της πολυανθεκτικής φυματίωσης, η οποία μίλησε με θέμα «Η φυματίωση κι εγώ. Η μάχη μιας γυναίκας να γιατρέψει τη φυματίωση για όλους». Τέλος, ο Γιώργος Βήχας, καρδιολόγος, ιδρυτής του Μητροπολιτικού Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού, μίλησε για την αυτοοργάνωση των πολιτών και την αλληλεγγύη ως απάντηση της κοινωνίας στην κρίση και τις επιπτώσεις της.

Health Forward: Καινοτομία, δημιουργικότητα, καλές πρακτικές

Στιγμιότυπο από τη λήξη της διοργάνωσης

Στην εκδήλωση παρευρέθη επίσης ο τέως υπουργός Υγείας Άδωνις Γεωργιάδης, ο οποίος τοποθετήθηκε σχετικά με την πολιτική υγείας της χώρας μας. Το διήμερο ολοκληρώθηκε με μια πρωτότυπη περφόρμανς / stand-up comedy από την ομάδα Κωμικό Μπουμ γιατί... «Το γέλιο είναι υγεία»!

Περισσότερες πληροφορίες: www.healthforward.gr

Phumeza Tisile, ασθενής και ακτιβίστρια των Γιατρών Χωρίς Σύνορα για τη θεραπεία της πολυανθεκτικής φυματίωσης

Για τα παιδιά με καρκίνο μίλησε ο Ιωάννης Λιάρος

Ο γιατρός και υπεραθλητής Γεώργιος Τσιάνος μίλησε για τον αθλητισμό σε αντίξοες περιβαλλοντικές συνθήκες

Ο Abraham Verghese, καθηγητής Θεωρίας και Πρακτικής της Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ, μίλησε για την Ιατρική στη σύγχρονη τεχνολογική εποχή

Η ομάδα των Comic Boom «απέδειξε» ότι ...το γέλιο είναι υγεία

Χορεύοντας swing!

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΘΑΡΙΟΥ

Με ρυθμό και διάθεση ...Rockin' & Swinging πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 4 Ιουλίου 2014, στον φιλόξενο χώρο της Hytra, στην ταράτσα της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών, της δικής μας Στέγης, το καλοκαιρινό πάρτυ του Συνδέσμου για τα μέλη και τους φίλους του.

Οικοδεσπότες της βραδιάς, ο πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που φρόντισαν για τη φιλοξενία. Πάντα με τη βοήθεια και την αμέριστη στήριξη των ανθρώπων της Στέγης και του Ιδρύματος, υποδέχτηκαν τους παλαιούς και νέους υποτρόφους με ...μάθημα χορού swing από την Αναστασία Σαραντάρη. Στη συνέχεια πήραν τη σκυτάλη οι Vanila Swing και ανέβασαν την ένταση και το κέφι απογειώνοντας τον ρυθμό!

Τα μέλη του Συνδέσμου, συνυπότροφοι και φίλοι, ανταποκρίθηκαν για μία ακόμη χρονιά στο καθιερωμένο καλοκαιρινό μας ραντεβού και γέμισαν τον ιδανικό χώρο της Χύτρας –με τη μαγική θέα της πόλης να απλώνεται γύρω μας ολόφωτη!– για να επικοινωνήσουν, να γνωριστούν και να μοιραστούν νέα, σκέψεις και μελλοντικά σχέδια.

Κύριοι στόχοι του Συνδέσμου, η ένταξη νέων μελών, η ενδυνάμωση των δεσμών και η δημιουργία πλεγμάτων επικοινωνίας μεταξύ των υποτρόφων. Επιστέγασμα μίας ακόμη χρονιάς γεμάτης με δράσεις συνεργασίας μέσα από την υλοποίηση εκθέσεων, διαλέξεων, συνεδρίων, ημερίδων, θεατρικών παραστάσεων, συναυλιών και jours fixes, η βραδιά κύλησε με αμείωτο κέφι μέχρι τις πρώτες πρωϊνές ώρες, ανανεώνοντας την υπόσχεση για την επόμενη δημιουργική μας συνάντηση!

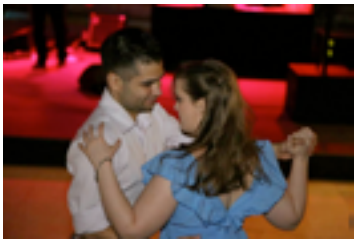

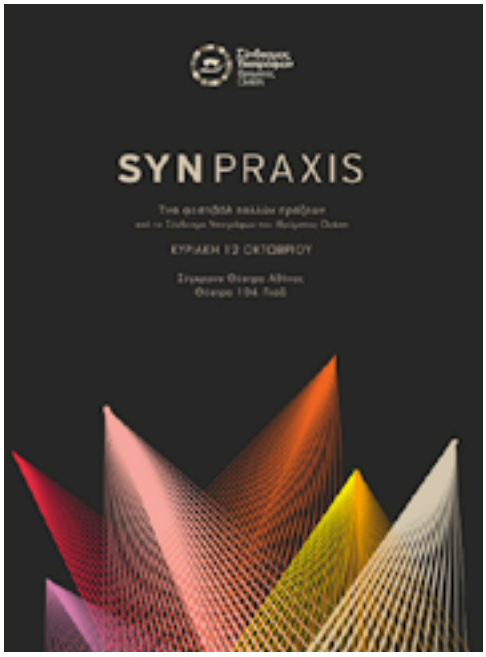

Οι υπότροφοι Syn-πράττουν σε ένα θεατρικό φεστιβάλ

Ένα «φεστιβάλ πολλών πράξεων» με τίτλο SynPraxis διοργάνωσε ο Σύνδεσμος Υποτρόφων την Κυριακή 12 Οκτωβρίου 2014 στο Σύγχρονο Θέατρο της Αθήνας, προσκαλώντας μικρούς και μεγάλους από το πρωί ώς το βράδυ σε έναν μαραθώνιο θεάτρου και χορού, με τη συμμετοχή πολλών γνωστών υποτρόφων καλλιτεχνών.

Ήταν ένα ολοήμερο φεστιβάλ παραστατικών τεχνών και περιλάμβανε έξι παραστάσεις – έργα μελών του Συνδέσμου για όλες τις ηλικίες: από παιδικές παραστάσεις έως δρώμενα από και για άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και «ιδιωτικές» παραστάσεις των επτά ατόμων! Κοινός παρονομαστής των παραστάσεων αυτών, οι συμπράξεις τόσο σε καλλιτεχνικό επίπεδο όσο και στο επίπεδο της σύνδεσης σκηνής και πλατείας, καλλιτέχνη και θεατή. Το πρωτότυπο αυτό φεστιβάλ περιέλαβε μια πολύ μεγάλη γκάμα επιλογών καλώντας μας να συμμετάσχουμε σε μια σειρά από μοναδικές διαδραστικές εμπειρίες.

Αφετηρία από τους πολύ μικρούς φίλους του Συνδέσμου, στους οποίους και απευθυνόταν η πρώτη παράσταση, με τίτλο Μαμά μου, ΜΟΥ!, μια παράσταση θεάτρου κούκλας από την Εμμανουέλα Καποκάκη, για παιδιά από δύο έως έξι ετών και τις μαμάδες τους.

Η επόμενη παράσταση/εργαστήριο χορού, με τη συμμετοχή παιδιών με ειδικές ανάγκες του ΚΕΕΠΕΑ Ορίζοντες, είχε τίτλο Σύζευξη ζωής και διοργανώθηκε από τη χορογράφο και χορεύτρια Ντορίνα Καλεθριανού.

Η χορογράφος και χορεύτρια Θεοδοσία Σουρέλου παρουσίασε στη συνέχεια μιαν ανοικτή πρόβα/performance με τίτλο Once upon a time και ακολούθησε το Ξέρω πού πάω, μια επαναλαμβανόμενη performance/συνάντηση για επτά θεατές από τον σκηνοθέτη Ευριπίδη Λασκαρίδη.

Η σκηνοθέτρια Έλενα Τιμπαλέξη μάς προσκάλεσε αμέσως μετά σε μια performance/βίντεο-εγκατάσταση με τίτλο Jizzcake, ενώ η τελευταία ενότητα, την οποία επιμελήθηκε η χορογράφος Τζένη Αργυρίου, ήταν μια παραστατική διάλεξη με τίτλο Παρ-ουσ-ίαση.

Πιο αναλυτικά οι παραστάσεις θα παρουσιαστούν στο επόμενο τεύχος του ΑΩ.

Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση 2014 στη Βιολογία

Με κεντρικό ομιλητή τον Ελβετό νομπελίστα Kurt Wüthrich διεξήχθησαν οι Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση 2014 στο Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ) στο Ηράκλειο Κρήτης κατά το διάστημα 25 έως 29 Αυγούστου 2014.

Στον Kurt Wüthrich απονεμήθηκε το Βραβείο Νόμπελ Χημείας του 2002 λόγω της συμβολής του στην ανάπτυξη της φασματοσκοπίας πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού (NMR) για τον προσδιορισμό της τρισδιάστατης δομής βιολογικών μακρομορίων. Ο παγκοσμίου φήμης επιστήμονας σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Βέρνης Χημεία, Φυσική και Μαθηματικά. Μετά το διδακτορικό του στη Χημεία στο Πανεπιστήμιο της Βασιλείας, καθώς και μεταδιδακτορικές συνεργασίες στην Ελβετία και την Αμερική, επέστρεψε στην Ελβετία, όπου εξελέγη και παραμένει μέχρι σήμερα καθηγητής Βιοφυσικής στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (ETH) της Ζυρίχης. Από το 2001, είναι επίσης καθηγητής Δομικής Βιολογίας στο Ερευνητικό Ινστιτούτο Scripps της Καλιφόρνιας. Τον Απρίλιο του 2012, ο Kurt Wüthrich ήταν ένας από τους 23 κορυφαίους επιστήμονες –21 εξ αυτών νομπελίστες– οι οποίοι υπέβαλαν υπόμνημα προς τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας την ένθερμη υποστήριξη της Ελλάδας και των ακαδημαϊκών και ερευνητικών της ιδρυμάτων.

Στις Διαλέξεις Ωνάση 2014 ομιλητές ήταν ακόμη έξι επιστήμονες παγκόσμιας εμβέλειας: ο Ernesto Freire από το Πανεπιστήμιο Johns Hopkins της Βαλτιμόρης, ο Vincent Hilser, πρόεδρος του Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Johns Hopkins, η Birthe B. Kragelund από το Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης, ο Hartmut Oschkinat από το Ινστιτούτο Leibniz Μοριακής Φαρμακολογίας, ο Hans W. Spiess από το γερμανικό Ινστιτούτο Max Planck Έρευνας Πολυμερών και ο Gerhard Wagner από το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ της Βοστόνης.

Η θεματική του φετινού κύκλου διαλέξεων ήταν η εξής: «Molecular Conformational Fluctuations: Origins of Biological Specificity and Applications in Pharmacochemistry» («Διακυμάνσεις στις δομές βιολογικών μεγαλομορίων: Μηχανισμός εξειδίκευσης με εφαρμογές στη Φαρμακοχημεία»).

Η ρύθμιση όλων των κυτταρικών δραστηριοτήτων σε έναν ζώντα οργανισμό επιτυγχάνεται μέσω της δράσης εξειδικευμένων μορίων –κυρίως πρωτεϊνών–, τα οποία, από φυσική και χημική άποψη, είναι μεγάλες, τρισδιάστατες δομές (στερεοδομές) πάρα πολλών ατόμων. Οι λειτουργικές ιδιότητες καθεμιάς από αυτές τις μεγαλοδομές εκδηλώνονται μόνον όταν αναδιπλωθούν σε μία συγκεκριμένη τρισδιάστατη μορφή. Με την εισαγωγή, από τον Kurt Wüthrich, της φασματοσκοπίας Πυρηνικού Μαγνητικού Συντονισμού (NMR) για τη μελέτη των πρωτεϊνών οδηγηθήκαμε σε μια ριζική επανεκτίμηση της συσχέτισης μεταξύ της ενυδατωμένης τρισδιάστατης δομής και της λειτουργίας τους. Το NMR αποκαλύπτει το πώς συμπεριφέρονται τα μακρομόρια σε διάλυμα, δηλαδή συλλαμβάνει τη δυναμική των στερεοδομών και τις συνακόλουθες διακυμάνσεις τους και οδηγεί στο συμπέρασμα ότι συγκεκριμένες στερεοδομές εντός του εύρους αυτών των διακυμάνσεων συνδέονται με συγκεκριμένες βιολογικές λειτουργίες.

Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση 2014 στη Βιολογία

Οι ομιλητές των διαλέξεων επικεντρώθηκαν στις βασικές μεθοδολογίες για την καταγραφή των δομικών διακυμάνσεων των μακρομορίων, οι οποίες σχετίζονται με τη σταθερότητα της πρωτεΐνης, καθώς και την αναδίπλωση και τη λειτουργία της. Επιπλέον, αναφέρθηκαν στη θερμοδυναμική αυτών των διακυμάνσεων, καθώς και στην επιλεκτικότητα και την εξειδίκευση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των μακρομορίων και του άμεσου χημικού περιβάλλοντος που τα επηρεάζουν. Τέλος, οι επιστήμονες παρουσίασαν το πώς η αποκτηθείσα γνώση οδηγεί στον σχεδιασμό και τη βελτιστοποίηση νέων φαρμακευτικών προϊόντων (τον ευφυή σχεδιασμό φαρμάκων) τα οποία μπορούν να ρυθμίσουν αυτές τις δομικές διακυμάνσεις.

Τις Διαλέξεις Ωνάση 2014 παρακολούθησαν, με οικονομική ενίσχυση του Ιδρύματος Ωνάση, 35 Έλληνες και 15 ξένοι φοιτητές, οι οποίοι επελέγησαν με κριτήριο τις υψηλές ακαδημαϊκές τους επιδόσεις. Επίσης, έγιναν δεκτοί να συμμετάσχουν (επιλεγμένοι με τα ίδια κριτήρια, όμως χωρίς οικονομική ενίσχυση) φοιτητές από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της Κρήτης, καθώς και Έλληνες και ξένοι ερευνητές.

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής των Διαλέξεων Ωνάση είναι ο ομότιμος καθηγητής Γιάννης Παπαμαστοράκης (ΙΤΕ).

Οι Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση διεξάγονται για δέκατο τέταρτο συνεχές έτος στο Ηράκλειο Κρήτης, με τη συνεργασία του Ιδρύματος Ωνάση και του ΙΤΕ. Οι Διαλέξεις Ωνάση αφορούν τους διάφορους κλάδους των θετικών επιστημών –Φυσική, Βιολογία, Χημεία, Πληροφορική, Μαθηματικά–, εστιάζουν πάντοτε σε θέματα που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της έρευνας, παραδίδονται στην αγγλική γλώσσα από εξέχουσες επιστημονικές προσωπικότητες και συμπληρώνονται από διαλέξεις διακεκριμένων Ελλήνων επιστημόνων των αντίστοιχων κλάδων. Για τον λόγο αυτόν, έχουν καθιερωθεί παγκοσμίως ως ο πλέον υψηλού επιπέδου θεσμός αυτού του είδους.

Συνολικά, έχουν διεξαχθεί 21 εβδομαδιαίες σειρές διαλέξεων στους κλάδους της Φυσικής, της Χημείας, της Βιολογίας και της Πληροφορικής, αρχής γενομένης από το έτος 2001. Ομιλητές ήταν 141 επιστήμονες διεθνούς εμβέλειας: εξ αυτών, 16 νομπελίστες, 3 κάτοχοι του βραβείου Turing (ύψιστο βραβείο Πληροφορικής), 1 κάτοχος Fields Metal (ύψιστο βραβείο Μαθηματικών). Επίσης, 43 ήταν Έλληνες (19 από ιδρύματα του εξωτερικού, 24 από ελληνικά ιδρύματα). Συνολικά, έγιναν δεκτοί να παρακολουθήσουν τις διαλέξεις περισσότεροι από 1.500 φοιτητές (1.200 Έλληνες και 300 από άλλες χώρες). Εκτός από τις ειδικές διαλέξεις προς τους φοιτητές, κατά κανόνα οι κεντρικοί ομιλητές έδωσαν και δημόσια ομιλία που απευθυνόταν στο ευρύ κοινό. Όλες οι Διαλέξεις βιντεοσκοπούνται και αναρτώνται στον ιστότοπο των Σεμιναριακών Διαλέξεων Ωνάση. Η δημόσια ομιλία του εκάστοτε νομπελίστα μεταδίδεται ζωντανά μέσω διαδικτύου. Η ιδιαιτερότητα των Σεμιναριακών Διαλέξεων Ωνάση έγκειται στο γεγονός ότι παγκόσμιας εμβέλειας επιστήμονες (κάτοχοι βραβείου Νόμπελ ή εφάμιλλοι) δεν δίνουν απλώς μία διάλεξη, ως είθισται σε άλλες διοργανώσεις παρόμοιου χαρακτήρα, αλλά

Σεμιναριακές Διαλέξεις Ωνάση 2014 στη Βιολογία

παραμένουν για όλη την εβδομάδα των Διαλέξεων στο Αμφιθέατρο του ΙΤΕ, αλληλεπιδρώντας με τους φοιτητές. Για την επιλογή των προσκεκλημένων ομιλητών έχει συγκροτηθεί δεκαμελής επιστημονική επιτροπή από Έλληνες καθηγητές διεθνούς αναγνώρισης.

Οι Διαλέξεις έχουν ως στόχο την περαιτέρω εκπαίδευση και προώθηση νέων, ταλαντούχων επιστημόνων, μεταπτυχιακών και τελειόφοιτων φοιτητών από τον χώρο των θετικών επιστημών. Κάθε κύκλος διαλέξεων διαρκεί μία εβδομάδα. Το Ίδρυμα Ωνάση καλύπτει τα έξοδα μετακίνησης και παραμονής στο Ηράκλειο της Κρήτης τόσο των ομιλητών όσο και των φοιτητών που γίνονται δεκτοί. Αποκλειστικό κριτήριο για την επιλογή των φοιτητών είναι οι ακαδημαϊκές τους επιδόσεις. Αυτές αποδεικνύονται από βεβαιώσεις σπουδών και δύο συστατικές επιστολές που αποστέλλονται απευθείας από καθηγητές που τους γνωρίζουν από τις σπουδές τους και εν γένει από το έργο τους.

Οι φοιτητές που έχουν γίνει δεκτοί είναι υποχρεωμένοι να εγγράφονται σε σχετικό παρουσιολόγιο καθημερινώς πριν από την έναρξη των Διαλέξεων, να παρακολουθούν ανελλιπώς και να κρατούν σημειώσεις από τις ομιλίες. Για να λάβουν Δίπλωμα Συμμετοχής υποχρεούνται να αποστείλουν εντός 30 ημερών από τη λήξη των Διαλέξεων έκθεση-αναφορά 10 σελίδων, η οποία βασίζεται στις σημειώσεις που έχουν κρατήσει.

Τη συνεισφορά των Διαλέξεων Ωνάση στη διεθνή ακτινοβολία της Ελλάδας την κατέδειξε και η υποστήριξη που έλαβε η χώρα μας όταν, το έτος 2012, όπως προαναφέρθηκε, 23 παγκοσμίου φήμης επιστήμονες (21 εξ αυτών νομπελίστες) υπέβαλαν προς τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόμνημα με το οποίο ζητούσαν την ένθερμη υποστήριξη της Ελλάδας και των ακαδημαϊκών και ερευνητικών της ιδρυμάτων. Δώδεκα από τους νομπελίστες που υπέγραψαν το υπόμνημα συγκαταλέγονται στους ομιλητές των Διαλέξεων Ωνάση. Η γνωριμία τους με την επιστημονική κοινότητα της Ελλάδας μέσω του ΙΤΕ και οι θετικότατες εμπειρίες που αποκόμισαν κατά την επίσκεψή τους αποδείχθηκαν παράγοντες καθοριστικής σημασίας για να αποδεχθούν να συνυπογράψουν το σχετικό υπόμνημα.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πλήρες πρόγραμμα των Σεμιναριακών Διαλέξεων του ΙΤΕ, μπορείτε να επισκεφθείτε τον σχετικό ιστότοπο.

Το Rethink Athens στο 5ο Athens Bike Festival

Δυναμική παρουσία είχαν και φέτος στην Ευρωπαϊκή Εβδομάδα Κινητικότητας το «Rethink Athens» και το Ίδρυμα Ωνάση, συμμετέχοντας στο 5ο Athens Bike Festival, που πραγματοποιήθηκε από τις 19 μέχρι και τις 21 Σεπτεμβρίου στον πολυχώρο Τεχνόπολις στο Γκάζι, υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων.

Περισσότεροι από δύο χιλιάδες επισκέπτες επισκέφθηκαν το περίπτερο του «Rethink Athens», όπου είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν αναλυτικά τόσο για τις δράσεις του στη μεγάλη γιορτή του ποδηλάτου όσο και για το ίδιο το έργο της ανάπλασης του κέντρου της Αθήνας. Στην πλειονότητά τους, οι επισκέπτες εξέφρασαν ιδιαίτερη ικανοποίηση για το γεγονός ότι το έργο, μετά τις πρόσφατες επίσημες ανακοινώσεις, βρίσκεται σε φάση υλοποίησης με τον χρονικό προσδιορισμό της δημοπράτησής του.

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Κινητικότητας, το «Rethink Athens» συμμετείχε για δεύτερη συνεχή χρονιά στο Athens Bike Festival, διοργανώνοντας με μεγάλη επιτυχία δράσεις αφιερωμένες στη βιώσιμη κινητικότητα και στους χρήστες ποδηλάτου:

– Δεκάδες ενήλικες και παιδιά έμαθαν τα μυστικά του αγαπημένου τους δίτροχου από τους ειδικούς του περιοδικού MBIKE στα τέσσερα Εργαστήρια Ποδηλατικής Αγωγής (Bike Schools) που πραγματοποιήθηκαν για πρώτη φορά από το «Rethink Athens», στο Κέντρο Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας του Δήμου Αθηναίων (INNOVATHENS).

– Χιλιάδες επισκέπτες του 5ου Athens Bike Festival προμηθεύτηκαν και μπορούν να συμβουλεύονται πλέον τον εύχρηστο κατατοπιστικό οδηγό για Ασφαλή Ποδηλασία μέσα στην πόλη που δημιούργησε το «Rethink Athens» σε συνεργασία με το περιοδικό MBIKE, καθώς άλλωστε τμήμα του «Rethink Athens» είναι η κατασκευή του μεγαλύτερου ποδηλατόδρομου στο κέντρο της πόλης, μήκους 2,1 χλμ.

– Περισσότερα από διακόσια άτομα παρακολούθησαν τη μεγάλη ανοικτή συζήτηση με τίτλο «Η πρόκληση του Δημόσιου Χώρου: Νέα Υόρκη, Παρίσι, Βιέννη και Αθήνα», που διοργάνωσε το «Rethink Athens» στο αμφιθέατρο του Αθήνα 9,84. Το κοινό είχε την ευκαιρία να ενημερωθεί σχετικά με επιτυχημένα παραδείγματα αναπλάσεων σε μεγάλες πόλεις του κόσμου, καθώς και να συνομιλήσει, αμέσως μετά το τέλος των παρουσιάσεων, με σημαντικούς Έλληνες και ξένους αρχιτέκτονες για τις σύγχρονες προκλήσεις του δημόσιου χώρου. Στην εκδήλωση παρευρέθη και η πρέσβειρα της Δανίας στην Ελλάδα Mette Knudsen.

Στην ανοικτή συζήτηση πήραν τον λόγο, κατά σειρά: η Έφη Τσιότσιου, διευθύντρια του Ιδρύματος Ωνάση· ο Γιώργος Αποστολόπουλος, αντιδήμαρχος Αστικής Υποδομής του Δήμου Αθηναίων· ο Παναγιώτης Τουρνικιώτης, καθηγητής ΕΜΠ· ο Pierre Alain Trévelo (TVK Architectes Urbanistes, Παρίσι), με θέμα την ανάπλαση της Πλατείας Δημοκρατίας (Place de la République) στο Παρίσι· η Frederica Rijkenberg και ο Jan-Gert Wisse (Bureau B+B urbanism and landscape architecture, Άμστερνταμ), με θέμα την ανάπλαση της κεντρικής λεωφόρου Mariahilferstrasse στη Βιέννη, καθώς και ο Θάνος Βλαστός, καθηγητής ΕΜΠ.

Μετά το τέλος της ανοικτής συζήτησης, ο Pierre Alain Trévelo, συνιδρυτής του αρχιτεκτονικού γραφείου TVK Architectes Urbanistes στο Παρίσι, δήλωσε μεταξύ άλλων: «Το «Rethink Athens» είναι ένα ολοκληρωμένο έργο. Δεν αφορά απλώς έναν δρόμο, αλλά ολόκληρο το σύστημα της πόλης. Το «Rethink Athens» έχει καταφέρει να ενσωματώσει όλες τις λειτουργίες, όλες τις χρήσεις της πόλης, και αυτό εγγυάται και την επιτυχία του».

Από την πλευρά της, η Frederica Rijkenberg, εκπρόσωπος του αρχιτεκτονικού γραφείου B+B urbanism and landscape architecture του Άμστερνταμ, έκανε τον δικό της απολογισμό: «Αυτό που απόλαυσα περισσότερο από την εκδήλωση είναι το γεγονός ότι ήταν ανοικτή προς το κοινό. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούσαν να έρθουν σε επαφή απλοί άνθρωποι μαζί με επιστήμονες ειδικούς στη διαμόρφωση του δημόσιου χώρου και να ανταλλάξουν απόψεις. Ήταν μια σπουδαία ευκαιρία. Τέτοιες συζητήσεις θα πρέπει να πραγματοποιούνται πιο συχνά σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, γιατί ο δημόσιος χώρος είναι το μέλλον μας και θα πρέπει να ενδιαφερόμαστε και να φροντίζουμε για αυτόν».

Τέλος, ο Jan-Gert Wisse, επίσης εκπρόσωπος του αρχιτεκτονικού γραφείου B+B, επεσήμανε: «Το «Rethink Athens» είναι ένα εκτεταμένο έργο, ένα πολύ μεγάλο έργο, που δημιουργεί μια αισιόδοξη ματιά προς το μέλλον. Και αυτό, γιατί δεν φροντίζει απλώς για έναν όμορφο δημόσιο χώρο στην καθημερινή ζωή, αλλά παράλληλα ενσωματώνει τις βιοκλιματικές συνθήκες στις αστικές κλιματολογικές συνθήκες, στοιχείο που το αναδεικνύει σε ένα σπουδαίο έργο».

Ένας εναέριος κήπος στο φουαγέ της Στέγης

Η Rebecca Louse Law με την εγκατάστασή της στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών

Εύφορο έδαφος για να ανθίσει βρήκε στο φουαγέ της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών η εγκατάσταση Ψηλά, Κήπος της Αγγλίδας καλλιτέχνιδας Rebecca Louise Law, ένας εναέριος κήπος, ένας καταρράκτης λουλουδιών, που θα παραμείνει εκεί έως τις 30 Ιουνίου 2015.

Η εγκατάσταση της Rebecca Louise Law, η οποία μεταμορφώνει την είσοδο του κτηρίου, συμβολίζει πόσο ευαίσθητη είναι η φύση κάθε μορφής τέχνης που φιλοξενείται στη Στέγη. Αντλώντας την έμπνευσή της από τη χλωρίδα της Ελλάδας, χρησιμοποιεί ένδεκα χιλιάδες λουλούδια και αρωματικά φυτά, όπως γαρύφαλλα, τριαντάφυλλα, λεβάντα, βασιλικό, ρίγανη, ελαιόδενδρα και ηλιοτρόπια, προκαλώντας μας να σηκώσουμε ψηλά το βλέμμα.

Ο θεατής έρχεται σε άμεση επαφή με το φυσικό στοιχείο και αλληλεπιδρά μαζί του, καθώς η καλλιτέχνιδα δημιουργεί ένα συνεχώς εναλλασσόμενο αλλά και εφήμερο έργο, κάνοντας την επίσκεψη στη Στέγη κάθε φορά διαφορετική: πράγματι, ο επισκέπτης θα έχει την ευκαιρία να παρατηρεί τα λουλούδια να «μαραίνονται όμορφα».Ένας πράσινος ουρανός γεμάτος λουλούδια, ο οποίος δεν προορίζεται να ζήσει για πάντα, ένα έργο τέχνης που βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη, καλωσορίζει και αποχαιρετά τα βλέμματα στο φουαγέ της Στέγης, αντανακλώντας και τη δική της εξελισσόμενη και πολύμορφη φύση.

Η Rebecca Louise Law είναι Βρετανίδα καλλιτέχνιδα που ασχολείται με τις εγκαταστάσεις χρησιμοποιώντας φυσικά υλικά. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Νιούκασλ. Η δουλειά της πραγματεύεται τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση. Είναι περισσότερο γνωστή για τις διαδραστικές, μεγάλης κλίμακας εγκαταστάσεις της με λουλούδια που κρέμονται σε συγκεκριμένους χώρους.

Εκτός από δημόσιους χώρους, μουσεία και γκαλερί, η Rebecca Louise Law έχει δημιουργήσει εγκαταστάσεις για μεγάλους οίκους μόδας, όπως οι Hermès, Salvatore Ferragamo, Jo Malone και Gucci. Με διάφορα καλλιτεχνικά projects σε συνεργασία με τοπικές κοινότητες, η Law έχει επίσης ενθαρρύνει την κοινωνική αλλαγή μέσα από την ενασχόληση με τη φύση.

Την επιμέλεια της εγκατάστασης ανέλαβε η Double Decker, ένα διεθνές πρακτορείο επιμελητών το οποίο ιδρύθηκε από τον Wilhem Finger και τη Μελίτα Σκαμνάκη, και δραστηριοποιείται σε εκθέσεις, δημοσιεύσεις και δημόσια προγράμματα, σε συνεργασία με αναγνωρισμένα μουσεία από όλον τον κόσμο. Στα παλαιότερα έργα της Double Decker συγκαταλέγονται το πρότζεκτ του Christian Louboutin Βαδίζοντας στην Ψευδαίσθηση (Walk Into Illusion) στο Design Museum του Λονδίνου, η έκθεση «Katalogue XXL» στο Oscar Niemeyer Museum και το επιμελημένο δείπνο με τίτλο Brazil and Brain Break στο Science Museum του Λονδίνου.

Περισσότερες πληροφορίες:

www.rebeccalouiselaw.com

www.double-decker.org.uk

Φωτογραφίες: Σταύρος Πετρόπουλος

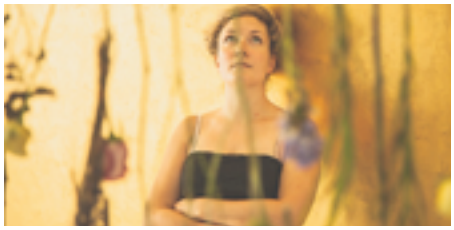
Έντεκα χιλιάδες λουλούδια και αρωματικά φυτά της Ελλάδας χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή

Η καλλιτέχνης δημιούργησε επί τόπου, στο φουαγέ της Στέγης, τον εναέριο κήπο της

Ο επισκέπτης βλέπει κάθε φορά και μια διαφορετική μορφή του εναέριου κήπου, ο οποίος «μαραίνεται όμορφα»

Η Βρετανίδα καλλιτέχνης είναι γνωστή, μεταξύ άλλων, για τις εγκαταστάσεις με λουλούδια που δημιουργεί σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους

Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015

Η Rebecca Louse Law με την εγκατάστασή της στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών

Η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών ανακοίνωσε το πρόγραμμα των δραστηριοτήτων της για τη νέα σεζόν 2014–2015 σε μια εντυπωσιακή παρουσίαση που πραγματοποιήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου. Όλες οι τέχνες καλύπτονται, όπως πάντα, από τον πλούσιο προγραμματισμό. Η προσοχή της Στέγης είναι εστιασμένη στην Αθήνα, ενώ ταυτόχρονα «ταξιδεύει» το κοινό της στα πέρατα της υφηλίου. Η έμφαση δίνεται στην εκπαίδευση των ανθρώπων κάθε ηλικίας, ενώ σαφής είναι η πρόθεση για πολιτική θέση εναντίον κάθε μορφής κοινωνικού αποκλεισμού.

Στην εισαγωγική του ομιλία ο πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση Αντώνης Παπαδημητρίου αναφέρθηκε καταρχάς σε αυτό που η Στέγη θεωρεί μεγάλη κατάκτηση: την εξωστρέφεια που έχει επιτευχθεί με τη συστηματική εξαγωγή ελληνικών παραγωγών σε όλον τον κόσμο. Επιπλέον, τόνισε ότι το Ίδρυμα είναι υπερήφανο για το γεγονός ότι η Στέγη στηρίζει τη διαφορετικότητα, τη συμμετοχή και την κριτική. «Ο πολιτισμός που παράγεις ή υποστηρίζεις συνιστά θέση», είπε ο Αντώνης Παπαδημητρίου. «Γι' αυτό κάνουμε πολιτικό θέατρο, γι' αυτό κάνουμε τόσα προγράμματα για παιδιά με και χωρίς αυτισμό, για ανθρώπους με και χωρίς αναπηρία, γι' αυτό δουλεύουμε με τόσα σχολεία στην Αθήνα και την περιφέρεια. Θεωρούμε ότι έχουμε την ευθύνη και την ελευθερία να έχουμε πολιτική στάση απέναντι στα πράγματα. Έχουμε αποφασίσει να ζούμε μέσα στην κοινωνία, ακόμη κι αν το κόστος αυτής της απόφασης κουβαλάει τον κόπο και τον προβληματισμό που δημιουργεί η σκληρή, ορισμένες φορές, κριτική. Έχουμε αποφασίσει να εργαζόμαστε με τον δικό μας τρόπο ενάντια στους αποκλεισμούς, τη βία, τη φασιστική νοοτροπία.

»Το Ίδρυμα Ωνάση», συνέχισε, «δεν είναι ένας απύθμενος κουμπαράς. Δεν μας αρκεί να χρηματοδοτούμε απλώς, ούτε είναι αυτή η αποστολή μας. Γι' αυτό και καταπιανόμαστε με θέματα που αφορούν την Αθήνα, την πόλη, τον δημόσιο χώρο, σε συνεργασία με το κράτος και τους πολίτες. Γι' αυτό και η Στέγη δεν είναι ξενοδοχείο πολιτισμού. Δεν μπορεί να κλείσει δωμάτιο όποιος θέλει. Χτίζουμε τη δική μας ταυτότητα και, μέσα από αυτήν, πραγματοποιούμε πολιτιστική παρέμβαση», κατέληξε ο πρόεδρος του Ιδρύματος.

Το πρόγραμμα παρουσίασαν ο Χρήστος Καρράς (εκτελεστικός διευθυντής / καλλιτεχνικός διευθυντής Μουσικής), η Αφροδίτη Παναγιωτάκου (εκτελεστική υποδιευθύντρια / διευθύντρια Επικοινωνίας και Marketing), η Κάτια Αρφαρά (καλλιτεχνική διευθύντρια Θεάτρου και Χορού) και η Μαριλένα Β. Καρρά (καλλιτεχνική διευθύντρια Εικαστικών).

ΘΕΑΤΡΟ

Αίματα: ο σεναριογράφος του Κυνόδοντα, Ευθύμης Φιλίππου, γράφει το πρώτο του θεατρικό έργο αποκλειστικά για τη διακεκριμένη ομάδα VASISTAS και τη Στέγη. Μαζί με την τολμηρή σκηνοθέτρια Αργυρώ Χιώτη υπογράφουν μια παράλογη παράσταση-συναυλία, γεμάτη παραδοξότητες και σκοτεινό χιούμορ (8–19/10).
Ο Νοτιοαφρικανός σκηνοθέτης και εικαστικός William Kentridge, μετά το εξαιρετικό Refuse the Hour, επανέρχεται και παρουσιάζει το αριστούργημά του Ο Υμπού και η Επιτροπή της Αλήθειας, μια νέα εκδοχή της ιστορικής παράστασης του 1997, σε συνεργασία με τη διεθνούς φήμης ομάδα κουκλοθέατρου Handspring

Ο Γιάννης Χουβαρδάς ανεβάζει τον Άμλετ (φωτογραφία Χρήστος Σαρρής)

Έντα Γκάμπλερ από την ομάδα Blindspot (φωτογραφία Ιωάννα Χατζηανδρέου)

Ο Υμπού και η Επιτροπή της Αλήθειας από τον William Kentridge (φωτογραφία Robyn Leigh Swart)

Στιγμιότυπο από τα Phenomena της Γεωργίας Βαρδαρού στο 2ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων

Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015

Puppet Company (17–21/12).
Η πολλά υποσχόμενη ομάδα blindspot και ο ταλαντούχος σκηνοθέτης Μιχάλης Κωνσταντάτος ανεβάζουν την Έντα Γκάμπλερ του Ibsen με μια φρέσκια, αναπάντεχη και κινηματογραφικής αισθητικής ματιά (22–30/12).
Ο διεθνώς καταξιωμένος σκηνοθέτης Γιάννης Χουβαρδάς, έχοντας πλάι του έναν σπουδαίο θίασο, έρχεται αντιμέτωπος με τον Άμλετ του Shakespeare, καταθέτοντας μια ρηξικέλευθη ανάγνωση αυτού του ανυπέρβλητου έργου του παγκόσμιου ρεπερτορίου (14/1–1/2).
Το ασπράδι του αυγού / Κρέμα & Μαρέγκα του Eugène Labiche: αντλώντας υλικό από δύο φάρσες του 19ου αιώνα και εξωθώντας το στα άκρα, ένας μεγάλος ανανεωτής του ευρωπαϊκού θεάτρου, ο ασυμβίβαστος μαιτρ της μουσικότητας Christoph Marthaler, έρχεται για πρώτη φορά στη Στέγη (13–15/2).
Ο Ρομαντισμός του Θέμελη Γλυνάτση είναι μια παράσταση βασισμένη στους Υπνοβάτες του Hermann Broch. Τι οδήγησε την ανθρωπότητα από τον ρομαντισμό στον φασισμό; Με αφορμή τη μνημειώδη τριλογία του Αυστριακού συγγραφέα, ένας πολλά υποσχόμενος δημιουργός της νεότερης γενιάς σκηνοθετεί με οίστρο την ευρωπαϊκή αποσάθρωση του ύστερου 19ου αιώνα (18–29/3).
Ο ποιητής της σκηνής Νίκος Καραθάνος αναμετριέται με ένα αριστούργημα του παγκόσμιου ρεπερτορίου, τον τσεχοφικό Βυσσινόκηπο (22/4–3/5).
Το Φεστιβάλ Εφηβικού Θεάτρου πραγματοποιείται στις 23–25 Απριλίου 2015, ενώ η Γεωργία Μαυραγάνη και η ομάδα Happy End παρουσιάζουν την παράσταση εφηβικού θεάτρου Όχι αθώος πια (16/11–26/4).
Hate Radio: η πολυβραβευμένη παράσταση του πρωτοπόρου συγγραφέα και σκηνοθέτη Milo Rau, η οποία μετά το Φεστιβάλ της Αβινιόν και το Theatertreffen του Βερολίνου ταξίδεψε σε περισσότερες από 15 χώρες, εξετάζει τον ρόλο του σταθμού RTML της Ρουάντα στη γενοκτονία των Τούτσι και στον αφανισμό των μετριοπαθών Χούτου (13–15/5).

Ο πιανίστας Νικόλας Αναδολής θα εμφανιστεί στο 4ο Πανόραμα Ελληνικής Τζαζ

ΧΟΡΟΣ

Μια παράσταση που αποκαλύπτει τα πάντα για τους άντρες φιλοδοξεί να είναι η παράσταση John, από το DV8 Physical Theatre (12–15/10), που βασίζεται σε συνεντεύξεις πενήντα ανδρών με θέμα την αγάπη και το σεξ.
Συνδυασμός χορού και θεάτρου είναι η παραγωγή The Crimson House που φέρνει τον Νοέμβριο του 2014 στη Στέγη ο Πολυνήσιος Lemi Ponifasio, επιστρατεύοντας και πάλι τη δύναμη των υπνωτιστικών εικόνων των παραστάσεών του για να ευαισθητοποιήσει το κοινό του στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα (7–9/11).
Ο Jerôme Bel με το Disabled Theatre αποκαλύπτει την πολιτική διάσταση της αντιμετώπισης των ατόμων με διανοητική αναπηρία (12–13/12).
Azimut είναι ο τίτλος της παράστασης που θα ανεβάσει τον Δεκέμβριο ο Aurélien Bory μαζί με την Ακροβατική Ομάδα της Ταγγέρης, συνδυάζοντας τα ακροβατικά με τη σύγχρονη τέχνη (28–30/12).
Τον Ιανουάριο, η Ομάδα Σύγχρονου Χορού της Πέρσας Σταματοπούλου παρουσιάζει την παραγωγή Σιωπή (28/1–31/1), η Ζωή Χατζηαντωνίου την Άφιξη (11/1–22/1), ενώ τον Φεβρουάριο διοργανώνεται το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού «Unlimited Access», για ανθρώπους με και χωρίς αναπηρία.
Για δεύτερη συνεχή χρονιά η Στέγη διοργανώνει το Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων, παρουσιάζοντας τη δουλειά τεσσάρων ανερχόμενων χορογράφων με ξεχωριστό καλλιτεχνικό λόγο: Άρτεμις Λαμπίρη (Με

Το DV8 Physical Theatre θα παρουσιάσει το John (Kris Rozental)

Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015

Σύγχρονο fusion, αβάν-γκαρντ, φανκ, τζαζ groove, με την υπογραφή του Dave Holland και με τους Kevin Eubanks, Craig Taborn και Eric Harland

on top), Λία Τσολάκη (Around), Κυριάκος Χατζηιωάννου (Or who owns the world) και Γεωργία Βαρδαρού (Phenomena) (14– 17/2).
Ο χαρισματικός Akram Khan επιστρέφει στη Στέγη τον Μάρτιο του 2015 και συμπράττει με τον χορευτή και χορογράφο φλαμένκο Israel Galvan στην παραγωγή Torobaka (10–15/3).
Τέλος, το «Dancing to Connect» επανέρχεται για τρίτη χρονιά στη Στέγη, με μια παράσταση σύγχρονου χορού από μαθητές σχολείων του Ηρακλείου Κρήτης αυτήν τη φορά, με δέκα πρωτότυπες χορογραφίες (21–22/3).

ΜΟΥΣΙΚΗ

Οι περίφημες τέσσερις ορχηστρικές Σουίτες του Bach ζωντανεύουν από τα μπαρόκ όργανα εποχής της Καμεράτα υπό τη διεύθυνση του υποτρόφου Γιώργου Πέτρου (17/10).
Με αφετηρία τον βωβό κινηματογράφο και τη σύγχρονη μουσική, το τριήμερο φεστιβάλ InMute εξερευνά και προτείνει νέα σημεία συνάντησης μεταξύ ήχου και κινούμενης εικόνας (24–26/10).
«Koumaria 2014»: η Medea Electronique θα παρουσιάσει το αποτέλεσμα του δεκαήμερου εργαστηρίου-residency «Κουμαριά», που φέτος είχε θέμα «Αυτοσχεδιασμός και πολιτική σε συνεργασία με την τοπική κοινότητα» (31/10).
Το Χρυσό Κουαρτέτο του Wadada Leo Smith θα παρουσιάσει το Ten freedom summers, μια ακτιβιστική ραψωδία των αγώνων για πολιτικά δικαιώματα από έναν πρωτοπόρο του τζαζ αυτοσχεδιασμού (1/11).
Το σχήμα των Glue γεννήθηκε στη Γερμανία από τη σύμπραξη του ντράμερ Γιώργου Δημητριάδη με τον Βρετανό τρομπετίστα Tom Arthurs και τον Καναδό μπασίστα Miles Perkin. Θα παρουσιάσει αυτοσχεδιασμούς στις 2/11.
Διεπιστημονικό συμπόσιο με θέμα «Ηχηρές δυνατότητες: Αυτοσχεδιασμός και κοινοτική δράση» διοργανώνει η Στέγη σε συνεργασία με το International Institute for Critical Studies in Improvisation (1–2/11).
«AMOK»: ένα αφιέρωμα στο έργο του Ιταλού συνθέτη Fausto Romitelli (1963–2004), με αφορμή τα 10 χρόνια από τον θάνατό του, από το ARTefacts ensemble (12/11). Συμμετέχουν οι υπότροφοι Ζωή Ζενιώδη (διεύθυνση) και Μυρσίνη Μαργαρίτη (τραγούδι).
Συζήτηση για το Ελληνικό Τραγούδι διοργανώνει το Ελληνικό Σχέδιο στις 12/11.
Σύγχρονη τζαζ με αριστοτεχνικά επεξεργασμένα ευρήματα από blues, rock, country, funk, fusion, post-bop και lounge από το σχήμα MMW (Medeski Martin & Wood) (21/11).
«242»: 24 συγκροτήματα διαδέχονται το ένα το άλλο στη Μικρή Σκηνή της Στέγης, σε μια 24ωρη, αδιάκοπη εναλλαγή ήχων, ατμόσφαιρας και εικόνων (8–9/11).
Το τέταρτο μέρος των Αγώνων Δημιουργίας Ελληνικού Τραγουδιού επικεντρώνεται στο τραγούδι ως ολοκληρωμένο αποτέλεσμα της μουσικής και στιχουργικής σύνθεσης, της μουσικής και του λόγου (6/12). Ακόμη, το Ελληνικό Σχέδιο, στο πλαίσιο της προσπάθειάς του να υποστηρίξει την πρωτογενή δημιουργία και τη διάδραση των τεχνών, προσεγγίζει τον χώρο της λογοτεχνίας. Τρεις νέοι δημιουργοί, λογοτέχνες, καλούνται να γράψουν διηγήματα με έμπνευση από τη μουσική. Τα διηγήματα θα παρουσιαστούν με ανάγνωση από τους ίδιους τους συγγραφείς (4/2, 3/3 και 22/5). Επιπλέον, το Ελληνικό Σχέδιο διοργανώνει τον δεύτερο Διαγωνισμό Ταινιών Μικρού Μήκους για οπτικοακουστικά έργα εμπνευσμένα από την ελληνική μουσική δημιουργία (6–8/3).
«Open day»: αφιέρωμα στον συνθέτη Karlheinz Stockhausen στις 7 Δεκεμβρίου 2014 σε διάφορους χώρους

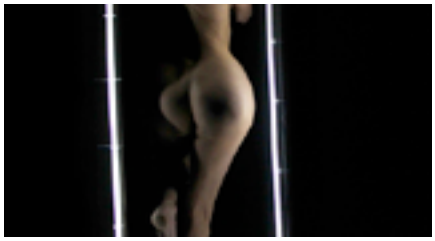

Η παράσταση Hate Radio από τον Milo Rau (φωτογραφία Daniel Seiffert)

Το τρίο Medeski Martin & Wood θα παρουσιάσει σύγχρονη τζαζ (Michael Bloom)

Ο Lemi Ponifasio επιστρέφει στη Στέγη με το The Crimson House

Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015

της Στέγης.
Το 4ο Πανόραμα Ελληνικής Τζαζ φιλοξενεί τους μουσικούς Φλώρο Φλωρίδη (12/12), Νίκο Αναδολή (13/12) και Πέτρο Κλαμπάνη & Contextual (14/12).
Χριστούγεννα στο Παρίσι του Βασιλιά Ήλιου: η Καμεράτα, τακτική προσκεκλημένη στη Βασιλική Όπερα των Βερσαλλιών και πλαισιωμένη γι' αυτήν τη βραδιά από ένα επιτελείο εξαίρετων σολίστ και τη Χορωδία του Δήμου Αθηναίων, υπόσχεται μια χριστουγεννιάτικη μουσική εμπειρία που θα μας φέρει κοντά στους ήχους της παραμυθένιας Αυλής του Βασιλιά Ήλιου (23/12).
Το Μουσικό Χωριό παρουσιάζει ένα τριήμερο μουσικών παραστάσεων που καλύπτουν ευρύτατο μουσικό φάσμα, από την παλαιά μουσική μέχρι την ευρωπαϊκή πρωτοπορία (23–25/1).
«Arborescence»: ο Aaron Parks σε πιανιστικούς αυτοσχεδιασμούς (6–7/2).
«Mediterranea»: συνεχίζοντας τη συνεργασία με το γαλλικό Πανεπιστήμιο Paris 8, η Στέγη συνδιοργανώνει ένα διήμερο συνέδριο με τίτλο «Νεωτερικότητα και μουσική σύνθεση στη Μεσόγειο», στο οποίο συμμετέχουν συνθέτες και μουσικολόγοι από όλες σχεδόν τις χώρες της Μεσογείου (18–19/2).
Το Borderline Festival συνεχίζει, για πέμπτη χρονιά, την εξερευνητική του πορεία προς όλες τις σύγχρονες τάσεις που επικρατούν παγκοσμίως στην πειραματική μουσική. Φέτος, υπόσχεται πολλές εκπλήξεις με παράλληλες δράσεις (διαλέξεις, listening sessions, εγκαταστάσεις, soundwalk) (6–8 και 11–12/3).
Jordi Savall / Xavier Diaz-Latorre / Pierre Hantai: θα παρουσιάσουν έργα για βιόλα ντα γκάμπα του συνθέτη Marin Marais (1656–1728), η γραφή του οποίου προσδίδει στο συγκεκριμένο όργανο σχεδόν ανθρώπινη χροιά και έκφραση (18/3).
Στην παραγωγή Alternativa, το Ergon Ensemble προτείνει ένα πρόγραμμα με πέντε πρώτες εκτελέσεις στην Ελλάδα, συνθετών και έργων που διαπερνούν στυλιστικά σύνορα και καθιερωμένες αντιλήψεις για τις σύγχρονες μορφές μουσικής σύνθεσης και εκτέλεσης (28/3).
Οι Latinitas Nostra επιστρέφουν στη Στέγη για να παρουσιάσουν το «...αφού σε λίγο θα πλαγιάζω μες στο χώμα...», μια σπάνια ηχητική περιπλάνηση που ταιριάζει στο πνεύμα των ημερών του Πάσχα (3/4).
Το έργο του György Kurtág, για σοπράνο και βιολί, Kafka-Fragments (1985–87), διάρκειας μίας ώρας, συγκαταλέγεται στα μεγαλύτερης διάρκειας έργα του συνθέτη. Αποτελείται από 40 συνθέσεις που διαρκούν από λίγα δευτερόλεπτα μέχρι και επτά λεπτά και βασίζεται σε αποσπάσματα από τα ημερολόγια και τις επιστολές του συγγραφέα Franz Kafka (17–18/4). Συμμετέχουν οι υπότροφοι Μυρσίνη Μαργαρίτη (τραγούδι) και Αντώνης Σουσάμογλου (βιολί).
«Play Steve Lacy»: Έξι μουσικοί, The Whammies, ξαναδιαβάζουν γνωστές και άγνωστες παρτιτούρες του Steve Lacy αποκαλύπτοντας τον συνθέτη πέρα από τον καινοτόμο αυτοσχεδιαστή (30/4).
«Big Bang»: ένα συναρπαστικό φεστιβάλ μουσικής για παιδιά (9–10/5).
«Prism»: Σύγχρονο fusion, avant-garde, funk, jazz groove, με την υπογραφή του Dave Holland και με τους Kevin Eubanks, Craig Taborn και Eric Harland (16/5).
Ένα μίνι Mozart Concerto Festival στην αγκαλιά της Στέγης, ένας μουσικός μαραθώνιος με αριστουργηματικά κοντσέρτα του Μότσαρτ παρουσιάζεται από την Καμεράτα. Μουσική «άμιλλα» ανάμεσα σε διαφορετικά όργανα, με μοναδικά έργα που σπάνια ακούγονται και ήχο αυθεντικό, αναθεωρεί όσα πιστεύαμε έως τώρα για τη μουσική του τρομερού Wolfgang (17/5).
«Μελοποιημένη Ποίηση»: το Ελληνικό Σχέδιο απευθύνεται και προτείνει σε αγαπημένους συνθέτες τη μελοποίηση ποιημάτων από την ελληνική ποίηση. Οι συνθέτες θα πρέπει να διαλέξουν το υλικό τους και να εμπνευστούν από ποιητές αγαπημένους αλλά και λιγότερο γνωστούς στο ευρύ κοινό (19/5).
Ο Wajahat Khan, ένας από τους πιο αναγνωρισμένους δεξιοτέχνες του σαρόντ παγκοσμίως παίζει στη Μικρή Σκηνή στις 21/5.

Η παράσταση Hate Radio από τον Milo Rau (φωτογραφία Daniel Seiffert)

Ο Νίκος Καραθάνος παρουσιάζει μια εκδοχή του Βυσσινόκηπου με την Έμιλυ Κολιανδρή (φωτογραφία Χρήστος Σαρρής)

Το ασπράδι του αυγού από τον Christoph Marthaler (φωτογραφία Simon Hallstrom)

Το Πρόγραμμα της Στέγης για το 2014–2015

Ηχητικές δημιουργίες σε καιρό κρίσης φιλοξενεί το «Reaction/Action», νέες δημιουργίες καλλιτεχνών που, αν και εκφράζονται με διαφορετικό τρόπο, συνδέονται μεταξύ τους από την κοινή τους στάση στη σύγχρονη ηλεκτρονική μουσική (27/5).

ΣΙΝΕΜΑ

Η Στέγη ρίχνει το βλέμμα της στον κινηματογράφο, με προβολές, συζητήσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα. Στο πλαίσιο της συνεργασίας με την Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου, παρουσιάζει τα αποτελέσματα της έρευνας που το Ίδρυμα Ωνάση ανέθεσε στον ΙΟΒΕ («Αποτύπωμα της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής και της συμβολής της στην ανάπτυξη της κινηματογραφικής βιομηχανίας, καθώς και τρόποι προσέλκυσης ξένων παραγωγών»). Επίσης, υλοποιεί το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Film Factory», παρουσιάζει την ετήσια τελετή απονομής των Ελληνικών Βραβείων Κινηματογράφου και, με την Ευρωπαϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου, συνδιοργανώνει το Young Audience Award και το Young Audience Film Day. Επιπλέον, διοργανώνει μια βραδιά με τίτλο «Erotica», μια νύχτα μόνο για ενήλικες με ταινίες που υμνούν τον ερωτισμό (1/2).

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Lumen Prize: το κορυφαίο βραβείο ψηφιακών έργων τέχνης ανά τον κόσμο. Θεσμοθετήθηκε το 2011 και απονέμεται κάθε χρόνο σε έργα που δημιουργήθηκαν με ψηφιακά μέσα. Μετά την ολοκλήρωση του διαγωνισμού, οι επικρατέστερες συμμετοχές «ταξιδεύουν» με την έκθεση «The Lumen Prize» ανά τον κόσμο. Φέτος, αυτή η εντυπωσιακή έκθεση έχει ως σταθμό την Αθήνα, φιλοξενούμενη στη Στέγη, όπου θα παρουσιαστούν τα 50 επικρατέστερα έργα του 2013. Επίσης, θα παρουσιαστούν για πρώτη φορά εκτός Cardiff (έδρα του βραβείου) τα 25 έργα που διακρίθηκαν το 2014. Ανάμεσά τους θα είναι και το έργο Apodemy της Ελληνίδας εικαστικού Κατερίνας Αθανασοπούλου, που απέσπασε το πρώτο βραβείο της περυσινής διοργάνωσης. Το έργο είναι μια τρισδιάστατη ψηφιακή αλληγορία για την Αθήνα, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στους Εικαστικούς Διαλόγους του 2012 κατόπιν ανάθεσης της Στέγης. Η επιμέλεια είναι της υποτρόφου Μαριλένας Β. Καρρά (31/10–30/11). «Παράξενες πόλεις»: εικαστικοί καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο έχουν κληθεί να δημιουργήσουν τη δική τους εικόνα για την Αθήνα, με μόνη προϋπόθεση να μην την έχουν δει ποτέ! Με μόνη βοήθεια ένα «κουτί έμπνευσης» που περιείχε μια συνταγή, ένα άρωμα, ένα ποίημα, ένα βιβλίο και ηχογραφήσεις από ήχους και μουσική της πόλης, η έκθεση αυτή έρχεται για να ξυπνήσει την περιέργεια και να ενεργοποιήσει τη φαντασία καλλιτεχνών και επισκεπτών (Φεβρουάριος–Μάρτιος 2015). Ψηλά, Κήπος: ένας ουρανός γεμάτος λουλούδια στο φουαγέ της Στέγης, ειδικά σχεδιασμένος από την καλλιτέχνιδα Rebecca Louise Law (Σεπτέμβριος 2014–Ιούνιος 2015). Βλ. και το σχετικό άρθρο στο παρόν τεύχος.

DESIGN

Το design αναδεικνύεται ως ένα δυναμικό σημείο-κλειδί για τη Στέγη κατά τη νέα χρονιά. Η έναρξη έγινε στις 27 Σεπτεμβρίου με το διεθνές συνέδριο «Digitized 2014» και ακολουθεί η Συνάντηση για τον Βιομηχανικό Σχεδιασμό (21/10) και η ημερίδα «Εσω» για το interior design και την αρχιτεκτονική (18/2). Παράλληλα φιλοξενούνται η έκθεση «Hello Future», η οποία παρουσιάζει ένα πολύτιμο αρχείο διακοσίων μπλοκ με σχέδια από τους πιο ταλαντούχους νέους καλλιτέχνες του κόσμου (Δεκέμβριος–Ιούνιος), καθώς και η έκθεση «Τρισδιάστατη Εκτύπωση Αντικειμένων» σε συνεργασία με την ομάδα επιμελητών της Double Decker από το Λονδίνο, η οποία φέρνει αυτή την επαναστατική τεχνολογία στην Αθήνα (Δεκέμβριος–Ιανουάριος).

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ενδεικτικά αναφέρουμε τις θεματικές ενότητες «Κάτι τρέχει με την ελληνική οικογένεια», «Η ιστορία του πόνου», «Τροφή για το μυαλό – Ένα διαφορετικό δείπνο υψηλής ευφυΐας». Στον κύκλο «Ελεύθεροι Σκοπευτές», διοργανώνονται συζητήσεις με τους συγγραφείς Paul Auster και George Pelecanos.

Κεντρική θέση έχουν οι συζητήσεις υπό την ομπρέλα του «Rethink Athens» για τις αναπαραστάσεις του αθηναϊκού χώρου στον ελληνικό κινηματογράφο, τη μεταπολεμική ανοικοδόμηση της Αθήνας με τις πολυκατοικίες της αντιπαροχής και τις πρακτικές κοινωνικής αλληλεγγύης που αναπτύχθηκαν τα τελευταία χρόνια στην πόλη.

Επίσης, σημαντικές είναι οι δράσεις του Αρχείου Καβάφη με ένα νέο πρόγραμμα συζητήσεων με αφορμή το καβαφικό έργο, τον δεύτερο κύκλο μαθημάτων για ενήλικες, καθώς και μια σειρά από άλλες δράσεις εντός και εκτός της Στέγης. Αυτήν τη χρονιά, ο στόχος είναι να επεκταθεί ο προβληματισμός, που ξεκινάει από το Αρχείο Καβάφη και τη διαχείρισή του, σε ζητήματα συγκριτικής μελέτης του Αλεξανδρινού λογοτέχνη, αλλά και στη διεύρυνση του διαλόγου για την αρχειακή πολιτική και την εθνική κουλτούρα.

Έτσι, ανάμεσα στα θέματα των δημόσιων συζητήσεων, που θα διοργανωθούν από το Αρχείο Καβάφη και τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, θα είναι η Αλεξάνδρεια ως τόπος μνήμης, πολιτισμού και ιστορίας. Τα μαθήματα ενηλίκων θα έχουν βασικό άξονα τον τίτλο «Καβάφης και...» (συζητήσεις για τη σχέση του Καβάφη με άλλους συγγραφείς ή και λογοτεχνικά ρεύματα), ενώ μια σειρά άλλων δράσεων (όπως η συνδιοργάνωση σεμιναρίων εκτός της Στέγης ή ένα μεγάλο διαδικτυακό διαδραστικό εγχείρημα με τίτλο ...and then I found Cavafy) θα έχει στόχο την ανάδειξη της διαρκούς και διεθνούς δημοφιλίας του Αλεξανδρινού συγγραφέα, αλλά και της νέας δημιουργικότητας που τη στηρίζει. Εκτός Στέγης, θα συνδιοργανωθούν τα σεμινάρια «Κινηματογραφικός Καβάφης» (στο Πάντειο Πανεπιστήμιο), «Καβάφης και αρχαιότητα» και «Καβάφης και σπουδές φύλου» (στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης). Τα μαθήματα για ενήλικες, που θα γίνουν για δεύτερη χρονιά στον χώρο της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών, θα έχουν κεντρικό θέμα τη συγκριτική μελέτη του Καβάφη με άλλους συγγραφείς ή και λογοτεχνικά ρεύματα, καθώς και την ευρύτερη θεματική προσέγγιση των ποιημάτων του. Σε αυτήν τη σειρά μαθημάτων, ανάμεσα στα θέματα θα είναι και τα εξής: «Καβάφης και Παλαμάς», «Καβάφης, Wilde και η λογοτεχνία της παρακμής και του αισθητισμού», «Καβάφης, μοντερνισμός και ιστορία», «Καβάφης και πόλη», «Καβάφης και αλεξανδρινά γράμματα», «Καβάφης και θέατρο».

Τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Στέγης

Όλοι χωράμε στην ίδια Στέγη ...από 10 μηνών μέχρι 65 ετών και άνω!

Το νέο πρόγραμμα της Στέγης προτείνει και φέτος μια σειρά από πρωτότυπα προγράμματα για παιδιά, οικογένειες και ενήλικες.

Παιδιά κάθε ηλικίας και έφηβοι γνωρίζουν τον μαγικό κόσμο των τεχνών μέσα από συναρπαστικά εργαστήρια χορού, θεάτρου, μουσικής, εικαστικών και όχι μόνο. Με σύνθημα «Εκπαίδευση με κάθε τρόπο, παντού και για όλους», η Στέγη κάνει Zoom στο παρασκήνιο με έφηβους που ως φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφοι στήνουν τη δική τους εφημερίδα (Οκτώβριος–Φεβρουάριος), φέρνει την οικογένεια κοντά σε ένα εργαστήριο για βρέφη, παιδιά και γονείς (Οκτώβριος–Απρίλιος), χτίζει προγράμματα για μικρούς αρχιτέκτονες (Οκτώβριος–Νοέμβριος) και κάνει τόπο στους νέους χορευτές που έχουν ξεπεράσει τα 65 χρόνια ζωής. Πρόσβαση Άνευ Ορίων σε ανθρώπους με και χωρίς προβλήματα όρασης, σε παιδιά με και χωρίς αυτισμό, που συνεργάζονται, εκπαιδεύονται και δημιουργούν σχέση με την τέχνη αλλά και σχέσεις μεταξύ τους. «Επικοινωνώ, άρα είμαι ελεύθερος» είναι ο τίτλος του προγράμματος που σπάει τα τείχη των φυλακών, φέρνοντας κοντά μαθητές και γυναίκες κρατούμενες στις Φυλακές της Θήβας.

Φέτος, η Στέγη αγκαλιάζει για πρώτη φορά την Έβδομη Τέχνη, με κινηματογραφικά εργαστήρια για εφήβους, αλλά και την αρχιτεκτονική. Επίσης, ανάμεσα στις πιο συναρπαστικές νέες δράσεις του φετινού προγραμματισμού είναι το φεστιβάλ μουσικής για παιδιά, το οποίο διοργανώνεται για πρώτη φορά!

Για τους ενήλικες, συνεχίζονται τα θεωρητικά σεμινάρια μουσικής και χορού, πιο εμπλουτισμένα αυτήν τη χρονιά, ενώ ένα νέο εργαστήριο για την ανθρώπινη φωνή αναμένεται να κερδίσει τις εντυπώσεις. Η τέχνη χρόνια δεν κοιτά. Αυτό το αποδεικνύουν και φέτος τα σεμινάρια χορού και εικαστικών για τις ομάδες 65+, με νέες προτάσεις τόσο για αυτούς που συμμετείχαν και πέρυσι όσους και για τους νέους ενδιαφερόμενους.

Με μια φιλοσοφία που συνοψίζεται στη φράση «τέχνη χωρίς περιορισμούς», η Στέγη συνεχίζει επίσης τα εργαστήρια για μεικτές ομάδες ανθρώπων με και χωρίς αναπηρία. Νέες ομάδες συγκροτούνται, ενώ οι περυσινές ετοιμάζουν ήδη παραστάσεις για το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού «Unlimited Access», το 2015, στη Στέγη! Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται και τα εργαστήρια για παιδιά με αυτισμό και με προβλήματα ακοής.

Εκτός από τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες για μεμονωμένους επισκέπτες, η Στέγη διοργανώνει επίσης μια σειρά προγραμμάτων για σχολεία, που παρουσιάζονται στον ιστότοπο www.sgt.gr και στο έντυπο της Στέγης για τα σχολεία.

Ενδεικτικά αναφέρουμε: το ευρωπαϊκό φεστιβάλ μουσικής για παιδιά, «Big Bang», στις 9–10 Μαΐου, μια διήμερη γιορτή με διαδραστικές συναυλίες που διοργανώνεται για πρώτη φορά στη χώρα μας και απευθύνεται σε παιδιά έως 12 ετών με τους γονείς τους· το αρχιτεκτονικό εργαστήριο «Κενοί Χώροι» που απευθύνεται σε εφήβους (Φεβρουάριος–Μάρτιος 2015)· το εικαστικό εργαστήριο για μικρά παιδιά «Η Αθήνα των ονείρων σου με ένα μαγικό ραβδί» (Φεβρουάριος–Μάρτιος 2015)· το θεατρικό εργαστήριο για ακούοντα και βαρήκοα/κωφά παιδιά από την ομάδα Πλεύσις (Φεβρουάριος–Απρίλιος 2015)· το εργαστήριο «διαισθητικής μουσικής» για εφήβους, στο πλαίσιο του αφιερώματος στον Stockhausen (Δεκέμβριος 2014)· και τα τρία εργαστήρια κινηματογράφου για εφήβους, σενάριο-σκηνοθεσία-μοντάζ (Οκτώβριος 2014– Μάρτιος 2015).

Φωτογραφία: Χρήστος Σαρρής

Όσον αφορά τους ενήλικες, μεταξύ πολλών άλλων, από τον Δεκέμβριο του 2014 έως τον Μάρτιο του 2015 διοργανώνεται, από την υπότροφο μουσικό Μάρθα Μαυροειδή, ένα εργαστήριο που θα εξερευνήσει τις δυνατότητες και τα όρια της ανθρώπινης φωνής, αντιμετωπίζοντάς την σαν μουσικό όργανο. Διοργανώνονται επίσης δύο θεωρητικά σεμινάρια ενηλίκων για την εξέλιξη του χορού μετά το 1960 και για τις εξελίξεις στην ελληνική χορογραφία από την υπότροφο θεωρητικό χορού Νίνα Αλκαλάη (Νοέμβριος–Δεκέμβριος 2014 και Μάρτιος–Απρίλιος 2015, αντιστοίχως), ενώ όλην τη χρονιά θα πραγματοποιούνται εργαστήρια εικαστικών τεχνών για άτομα άνω των 65 ετών.

Επαναπροσδιορίζοντας την επιτυχία – Συζήτηση με την Arianna Huffington στη Νέα Υόρκη

ΑΠΟΔΟΣΗ: ΛΗΔΑ ΜΠΟΥΖΑΛΗ

Το ανελέητο κυνήγι της λεγόμενης επιτυχίας με βάση τα δύο παραδοσιακά κριτήρια προσδιορισμού της –δηλαδή τα χρήματα και τη δύναμη– έχει οδηγήσει σε μια επιδημία ασθενειών οι οποίες σχετίζονται με το άγχος και την εξάντληση, καθώς και στη διάβρωση της ποιότητας των ανθρώπινων σχέσεων, της οικογενειακής ζωής και, κατά τραγική ειρωνεία, της ίδιας της καριέρας. Στη διαπίστωση αυτήν κατέληξε η ελληνικής καταγωγής πρόεδρος και διευθύντρια του Ομίλου Huffington Post Media, αρθρογράφος και συγγραφέας 14 βιβλίων Arianna Huffington, το γένος Στασινοπούλου. Θύμα και η ίδια της επιδημίας αυτής, περιέλαβε τα διδάγματα της εμπειρίας της, μαζί με απλές συμβουλές για αλλαγές στην καθημερινή ζωή, στο πρόσφατο βιβλίο της με τίτλο Thrive: The Third Metric to Redefining Success and Creating a Life of Well-Being, Wisdom, and Wonder (σε ελεύθερη απόδοση, Ακμάζοντας: Το τρίτο κριτήριο για τον επαναπροσδιορισμό της επιτυχίας και τη δημιουργία μιας ζωής ευημερίας, σοφίας και ενθουσιασμού), το οποίο κυκλοφόρησε τον Μάρτιο του 2014 από τις εκδόσεις Crown.

Η Arianna Huffington βρέθηκε στις 4 Απριλίου 2014 στην αίθουσα Allen του Lincoln Centre της Νέας Υόρκης, καλεσμένη του θυγατρικού Ιδρύματος Ωνάση, στο πλαίσιο του κύκλου συζητήσεων με τίτλο «Πορτραίτα» («Portraits»), την οποία διοργανώνει το Πολιτιστικό Κέντρο του Ιδρύματος. Η διακεκριμένη Ελληνίδα ομογενής συνομίλησε με τον Paul Holdengräber, υπεύθυνο της σειράς συζητήσεων με τίτλο «LIVE from the New York Public Library», με αφορμή το τελευταίο της βιβλίο.

Α. Η.: Έγραψα το βιβλίο έπειτα από προσωπική παρόρμηση και έχω την αίσθηση πως ολόκληρος ο δυτικός πολιτισμός βιώνει σήμερα την αφύπνιση για την οποία μιλώ. Βίωσα την προσωπική μου αφύπνιση στις 6 Απριλίου 2007, έχοντας λιποθυμήσει από εξάντληση και έλλειψη ύπνου. Μόλις συνήλθα, μέσα σε μια λίμνη αίματος στο πάτωμα του γραφείου μου, αναρωτήθηκα: «Είναι αυτό επιτυχία;». Κι έτσι ξεκίνησε το συγκεκριμένο ταξίδι.

Συνειδητοποίησα πως, ενώ με βάση τα συμβατικά κριτήρια επιτυχίας (τα οποία είναι δύο: το χρήμα και η δύναμη) ήμουν επιτυχημένη, εντούτοις, με βάση έναν οποιονδήποτε λογικό ορισμό της επιτυχίας, όταν κείτεσαι στη μέση του γραφείου σου μέσα σε μια λίμνη αίματος, σίγουρα δεν μπορεί να είσαι επιτυχημένος. Αντιλήφθηκα επίσης πως αυτό το ταξίδι είναι συλλογικό, πως εκατομμύρια άνθρωποι έχουν εξαντληθεί εντελώς, πως ταυτίζουν τον εαυτό τους με τη δουλειά τους –ανάμεσά τους κι εγώ–, έχοντας συρρικνώσει τις τεράστιες δυνατότητες που συνδέονται με την ανθρώπινη ύπαρξη. Έτσι, άρχισα να αναλογίζομαι τα μεγάλα εκείνα ερωτήματα, που πρώτοι τα είχαν θέσει οι περίφημοι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, σχετικά με το πώς ορίζεται η καλή ζωή.

«Δῶς μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινάσω», είχε πει ο Αρχιμήδης. «Δώσε μου τόπο να σταθώ και τη γη θα κινήσω». Ο τόπος αυτός βρίσκεται μέσα μας. Είναι ένας τόπος δύναμης, σοφίας και ηρεμίας, αλλά τον περισσότερο χρόνο δεν ζούμε εκεί. Αυτό που ανακάλυψα και περιγράφω στο Thrive είναι πως η ζωή αποτελεί μια διαδικασία συνεχούς διόρθωσης της πορείας μας.

Ρ. Η.: Στο βιβλίο σας αναφέρεστε συχνά στον όρο «ταξίδι» ή «πορεία», στο βάδισμα και στον φιλόσοφο Διογένη. Γράφετε πως τα προβλήματα θα επιλυθούν με το βάδισμα. Γιατί πιστεύετε ότι το βάδισμα θα θεραπεύσει τα δεινά μας;

Α. Η.: Ως γνωστόν, στην αρχαιότητα υπήρχε ολόκληρη περιπατητική φιλοσοφική σχολή. Όταν περπατάμε είμαστε καθόλα παρόντες, ενώ όταν βρισκόμαστε σε συσκέψεις, σε επαγγελματικά γεύματα και δείπνα, η προσοχή μας συχνά αποσπάται από τα κινητά μας τηλέφωνα. Θεωρώ ότι η συναίσθηση της παρουσίας μας ενώ κινούμαστε είναι κάτι πολύ έντονο, κάτι όμως το οποίο έχουμε χάσει ζώντας στη Νέα Υόρκη. Εάν παρατηρήσετε, στον δρόμο όλοι μιλούν στο τηλέφωνο, στέλνουν μηνύματα ή ακούν μουσική.

Ρ. Η.: Όλοι έχουμε συγκεντρωμένη την προσοχή μας σε αυτήν τη μικρή συσκευή. Εσείς όχι;

Α. Η.: Έτσι ήμουν κι εγώ, αλλά αυτή είναι μία από τις αλλαγές που εφάρμοσα στη ζωή μου: έβαλα την τεχνολογία στη σωστή της θέση. Θεωρώ ότι πρόκειται για μία από τις πιο σημαντικές και απαραίτητες αλλαγές. Στο τέλος της ημέρας, πριν κοιμηθείτε, συνοδεύστε ευγενικά όλες τις ηλεκτρονικές συσκευές σας έξω από το υπνοδωμάτιο. Είναι βάρβαρο να κοιμάσαι με το κινητό σου στο κομοδίνο. Το έκανα κι εγώ επί χρόνια, δεν επικρίνω κανέναν. Συνεπάγεται όμως πως, εάν ξυπνήσουμε

Επαναπροσδιορίζοντας την επιτυχία – Συζήτηση με την Arianna Huffington στη Νέα Υόρκη

ΑΠΟΔΟΣΗ: ΛΗΔΑ ΜΠΟΥΖΑΛΗ

στη μέση της νύχτας, όπως συχνά συμβαίνει, θα μπούμε στον πειρασμό να κοιτάξουμε τα εισερχόμενα «δεδομένα» μας. Πρέπει να αποσυνδεθούμε από την τεχνολογία προκειμένου να επανασυνδεθούμε με τον εαυτό μας.

Ρ. Η.: Ένα από τα σημεία του βιβλίου σας που μου έκανε μεγάλη εντύπωση είναι η προτροπή σας να μάθουμε και πάλι να κοιμόμαστε. Με άγγιξε βαθιά, γιατί δεν κοιμάμαι καλά. Αφιερώνετε ένα σημαντικό μέρος του βιβλίου για να εξηγήσετε πόσο βλάπτουμε τον εαυτό μας με το να μην κοιμόμαστε.

Α. Η.: Η επιστήμη πλέον έχει καταλήξει. Για πρώτη φορά έχουμε επιστημονικές μελέτες από μεγάλα πανεπιστήμια σε όλον τον κόσμο οι οποίες επιβεβαιώνουν όσα διδάσκουν οι πνευματικοί ηγέτες. Θυμάμαι την επίσκεψή μου στον ναό του Λούξορ στην Αίγυπτο. Το πέρασμα μέσα από τις αίθουσες ύπνου ήταν μια απίστευτη τελετουργική εμπειρία, γιατί οι αρχαίοι Αιγύπτιοι προετοιμάζονταν για τον ύπνο με έναν τρόπο ιερό, καθώς πίστευαν ότι τα όνειρα και η διαίσθηση είχαν θεϊκή προέλευση. Αυτό τους βοηθούσε να αποκτήσουν βαθύτερη εμπειρία της ζωής. Εμείς, στη σύγχρονη εποχή, αντιμετωπίζουμε τον ύπνο ως αναπόφευκτη ανάγκη: πέφτουμε ξεροί και μετά ξυπνάμε…

Ρ. Η.: Βρίσκομαι στις ΗΠΑ τρεις δεκαετίες και, κάθε φορά που ρωτάω κάποιον «Τι κάνεις; Πώς είσαι;», μου απαντά: «Τρέχω, έχω δουλειές»!

Α. Η.: Ταυτίζουμε το «είμαι πολυάσχολος» με το «είμαι σημαντικός». Ποτέ δεν έχουμε χρόνο. Είμαστε μονίμως λαχανιασμένοι γιατί είναι τόσο πολλά αυτά που πρέπει να κάνουμε.

Ρ. Η.: Μάλιστα, πολλά από όσα κάνουμε δεν αποτελούν δικές μας επιθυμίες. Ένα μεγάλο μέρος της ζωής και των φιλοδοξιών ιδιαίτερα των νέων δεν καθορίζεται από τους ίδιους αλλά από τους γονείς τους. Οι νέοι προσπαθούν να επιτύχουν στόχους που δεν είναι απαραίτητα δικοί τους.

Α. Η.: Ο κόσμος αλλάζει, αλλά θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι χρειάζεται να καθορίσουμε τη δική μας πορεία, να μην αποδεχόμαστε απλώς αυτά που επιτάσσουν η κουλτούρα μας, οι γονείς μας ή ένα περιοδικό που ξεφυλλίσαμε. Χρειάζεται να ξαναβρούμε τον εαυτό μας προκειμένου να ανακαλύψουμε τι είναι αυτό που θέλουμε πραγματικά. Είναι εντυπωσιακό το πόσο πολλοί άνθρωποι προβαίνουν σε αυτή την αλλαγή. Αφήνουν τη δουλειά τους, καριέρες με κύρος και επιτυχία, γιατί θέλουν να ζήσουν διαφορετικά και να επανασυνδεθούν με τον εαυτό τους κατά έναν τρόπο πιο βαθύ, πιο ουσιαστικό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Erika Rottenburg, γενική νομική σύμβουλος της εταιρείας LinkedIn, η οποία παραιτήθηκε τον περασμένο Απρίλιο, γιατί, όπως μου είπε, ήθελε περισσότερο «χώρο» στη ζωή της. Ανάλογα παραδείγματα υπάρχουν παντού. Παλαιότερα, οι άνθρωποι σκέφτονταν: «Έχω μια καταπληκτική δουλειά, δεν γίνεται να την παρατήσω: είμαι η δουλειά μου». Τώρα συνειδητοποιούν ότι ο εαυτός τους δεν είναι η δουλειά τους.

Τα άτομα που θαυμάζουμε είναι συχνά άνθρωποι που δεν άφησαν τη δουλειά τους να τους καθορίσει. Εάν αφήσεις τη δουλειά και τα χρήματα να σε καθορίσουν δεν θα κάνεις τις αλλαγές που θα σε οδηγήσουν στο πεπρωμένο σου και σε αυτό που πραγματικά σε γεμίζει.

Ρ. Η.: Σε πολλά σημεία του βιβλίου σας αναφέρεστε στους στωικούς.

Α. Η.: Είναι οι αγαπημένοι μου φιλόσοφοι, αν και είναι αρκετά παρεξηγημένοι. Δεν πρεσβεύουν την αδιαφορία, την απάθεια και την εγκατάλειψη, αλλά την απόλυτη αλήθεια. Μία είναι η απόλυτη ελευθερία του ατόμου, ανεξαρτήτως συνθηκών: η ελευθερία να επιλέγει τη στάση του στη ζωή και να μοιράζεται τις σκέψεις του.

Ρ. Η.: Το βιβλίο σας είναι αφιερωμένο στη μητέρα σας. Την εξιδανικεύετε, και αναρωτιέμαι πόσα μάθατε από εκείνη.

Α. Η.: Έμαθα τα πάντα από τη μητέρα μου. Η ίδια έζησε με βάση τον τρίτο δρόμο της ζωής που περιγράφει το βιβλίο. Ήταν η κλασική Ελληνίδα μητέρα και γιαγιά, πάντοτε στην κουζίνα. Δεν είχε αίσθηση της ιεραρχίας, γιατί πίστευε πως είμαστε όλοι απλώς άνθρωποι. Δεν την ενδιέφεραν τα υλικά αγαθά, παρά μόνον η μόρφωση των παιδιών της. Από εκείνη έμαθα να δίνω στις κόρες μου άνευ όρων αγάπη, καθώς και την πεποίθηση πως μπορούν να θέτουν τους υψηλότερους στόχους και πως, αν δεν τους επιτύχουν, θα είμαι δίπλα τους.

Ρ. Η.: Θα αναρωτιόταν κανείς γιατί χρειάστηκε να καταρρεύσετε προκειμένου να συνειδητοποιήσετε αυτά που έκανε η μητέρα σας καθημερινά.

Α. Η.: Πιστεύω πως όλοι ξέρουμε βαθιά μέσα μας τι πρέπει να κάνουμε με διαφορετικό τρόπο. Δεν αλλάζουμε όμως. Το βιβλίο μου επικεντρώνεται στις μικρές αλλαγές, οι οποίες αρχικά μας φαίνονται τεράστιες και μας προκαλούν δέος, όπως το να σταματήσουμε να κάνουμε πολλά διαφορετικά πράγματα ταυτόχρονα, π.χ. να μιλάμε στα παιδιά μας και την ίδια στιγμή να στέλνουμε email.

Επαναπροσδιορίζοντας την επιτυχία – Συζήτηση με την Arianna Huffington στη Νέα Υόρκη

ΑΠΟΔΟΣΗ: ΛΗΔΑ ΜΠΟΥΖΑΛΗ

Ρ. Η.: Σε ένα προηγούμενο βιβλίο σας αναφέρεστε στον Ίκαρο και γράφετε πως «οι θεοί της Αρχαίας Ελλάδας μπορούν να μας οδηγήσουν σε ξεχασμένες διαστάσεις της ζωής και του εαυτού μας».

Α. Η.: Οι θεοί της αρχαιότητας αποτελούν μεταφορές, αρχέτυπα και διαφορετικές εκφάνσεις της ανθρώπινης υπόστασης. Ο μύθος του Ικάρου έχει πολλές ερμηνείες, όμως η δική μου ερμηνεία είναι ότι πηγαίνουμε όλο και πιο ψηλά, σαν τον Ίκαρο, ξεχνώντας τη βαθύτερη ανθρώπινη υπόστασή μας. Ο Ίκαρος κατέρρευσε. Τα φτερά του έλιωσαν. Αποτελεί σύμβολο της εξάντλησης του σύγχρονου ανθρώπου. Υπερβαίνουμε τα όριά μας και δεν το καταλαβαίνουμε παρά μόνον όταν είναι πια πολύ αργά. Ελπίζω πως το μήνυμα του βιβλίου θα επιταχύνει τις αναγκαίες αλλαγές στη νοοτροπία μας, αλλαγές οι οποίες ήδη συντελούνται.

Φόρος τιμής στον ακαδημαϊκό δάσκαλο Γεώργιο Π. Χρούσο

ΓΡΑΦΟΥΝ Η ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Κατάμεστη η αίθουσα «Χριστίνα Ωνάση» στην εκδήλωση προς τιμήν του Γεώργιου Χρούσου.

«Δάσκαλος», κατά τον Καζαντζάκη, «είναι εκείνος που γίνεται γέφυρα για να περάσει αντίπερα ο μαθητής του. Κι όταν πια του διευκολύνει το πέρασμα, αφήνεται χαρούμενα να γκρεμιστεί, ενθαρρύνοντας το μαθητή του να φτιάξει δικές του γέφυρες».

Περισσότεροι από εξήντα επιστήμονες που σήμερα κατέχουμε υψηλές, διακεκριμένες θέσεις σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, ως πανεπιστημιακοί καθηγητές και διευθυντές ιατρικών τμημάτων και ερευνητικών ινστιτούτων, είμαστε μαθητές του Γεώργιου Π. Χρούσου, καθηγητή Παιδιατρικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και επικεφαλής Έδρας UNESCO Εφηβικής Υγείας.

Οι γράφοντες, αμφότεροι μέλη του Συνδέσμου Υποτρόφων, διοργανώσαμε επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Οικονομική κρίση και στρες: Επιπτώσεις στις μελλοντικές γενιές», η οποία πραγματοποιήθηκε προς τιμήν του καθηγητή Γεώργιου Π. Χρούσου στις 16 Ιανουαρίου 2014, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, με χορηγία του Ιδρύματος Ωνάση στο πλαίσιο του Ειδικού Προγράμματος Χορηγιών και Ενισχύσεων προς τα μέλη του Συνδέσμου. Η εκδήλωση έλαβε χώρα υπό την αιγίδα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, του Πανεπιστημίου Κρήτης, του Πανεπιστημίου Αθηνών, της Ελληνικής Ενδοκρινολογικής Εταιρείας / Πανελλήνιας Ένωσης Ενδοκρινολόγων, της Ελληνικής Μαιευτικής και Γυναικολογικής Εταιρείας και του Ελληνικού Κολεγίου Παιδιάτρων.

Η οικονομική κρίση λαμβάνει παγκόσμιες διαστάσεις, με έκδηλες επιπτώσεις στην κοινωνία (αύξηση των αυτοκτονιών και αύξηση της νοσηρότητας και της θνησιμότητας από καρδιαγγειακά νοσήματα). Η οικονομική κρίση και το στρες που αυτή συνεπάγεται επιδρούν δυσμενώς στην ικανότητα αναπαραγωγής της γυναίκας. Επίσης, το στρες συντελεί στη δυσμενή έκβαση των κυήσεων (ενδομήτρια καθυστέρηση της ανάπτυξης του εμβρύου, υπέρταση της κύησης, προεκλαμψία), με αποτέλεσμα να υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις στο κυοφορούμενο έμβρυο, όπως είναι ο πρόωρος τοκετός και το χαμηλό βάρος γέννησης. Η ενδομήτρια έκθεση στο στρες μπορεί να οδηγήσει μελλοντικά, κατά την ενήλικη ζωή, στην εκδήλωση σοβαρών παθήσεων οι οποίες συσχετίζονται με μείωση του προσδόκιμου επιβίωσης (π.χ. μεταβολικό σύνδρομο και σακχαρώδης διαβήτης τύπου 2, καρδιαγγειακά και ψυχικά νοσήματα).

Η ομιλία του Γεώργιου Χρούσου αφορούσε την επίδραση της οικονομικής κρίσης και του στρες στην ελληνική κοινωνία. Στην εκδήλωση μίλησαν επίσης οι διακεκριμένοι επιστήμονες από τις Ηνωμένες Πολιτείες Philip Gold και Roberto Romero. Ειδικότερα, ο καθηγητής Ψυχιατρικής Philip Gold μίλησε για τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο στρες και την κατάθλιψη, ενώ ο καθηγητής Μαιευτικής και Γυναικολογίας Roberto Romero παρουσίασε τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις του στρες στη διάρκεια της κύησης.

Έχει αναγνωριστεί διεθνώς το έργο του Γεώργιου Χρούσου σχετικά με την επίδραση του στρες στην παθογένεια μιας μεγάλης σειράς παθήσεων: ψυχιατρικών, αυτοάνοσων, αλλεργικών και ψυχοσωματικών διαταραχών. Το 2011, ο καθηγητής κατείχε τη Διακεκριμένη Έδρα John Kluge Τεχνολογίας και Κοινωνίας στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου στην Ουάσινγκτον. Πριν επιστρέψει στην Ελλάδα, διετέλεσε

Ο Καθηγητής Γεώργιος Χρούσος στο βήμα. Διακρίνονται επίσης (από αριστερά) ο Αντώνης Μακρυγιαννάκης, η δημοσιογράφος Βίκυ Φλέσσα, η Σοφία Καλανταρίδου και ο Γεώργιος Μαστοράκος.

Προσφώνηση από τον Πρόεδρο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Καθηγητή Μελέτιο Δημόπουλο

Φόρος τιμής στον ακαδημαϊκό δάσκαλο Γεώργιο Π. Χρούσο

ΓΡΑΦΟΥΝ Η ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

διευθυντής του Τμήματος Παιδιατρικής και Αναπαραγωγικής Ενδοκρινολογίας του Εθνικού Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού και της Ανθρώπινης Ανάπτυξης στη Βηθεσδά της πολιτείας του Μέριλαντ, καθώς και καθηγητής Παιδιατρικής, Φυσιολογίας και Βιοφυσικής του Πανεπιστημίου Τζόρτζταουν στην Ουάσινγκτον. Έχει υπογράψει ή συνυπογράψει περισσότερες από 1.000 πρωτότυπες επιστημονικές εργασίες, ενώ αναφορές στο έργο του έχουν γίνει σε περισσότερες από 75.000 επιστημονικές δημοσιεύσεις. Είναι ο μοναδικός Έλληνας κλινικός ιατρός και ερευνητής, τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού, που περιλαμβάνεται στους κορυφαίους παγκοσμίως 250 πλέον αναφερόμενους ιατρούς-επιστήμονες σύμφωνα με τον κατάλογο «ISI Highly Cited» στους τομείς της Κλινικής Ιατρικής και της Βιολογίας και Βιοχημείας, ενώ επίσης είναι ο συχνότερα αναφερόμενος κλινικός παιδίατρος και ενδοκρινολόγος παγκοσμίως. Έχει τιμηθεί διεθνώς με δεκάδες βραβεία. Εφέτος, η Αμερικανική Ενδοκρινολογική Εταιρεία τού απένειμε την κορυφαία διάκριση στην Ενδοκρινολογία, το Fred Conrad Koch Award είναι, μάλιστα, ο πρώτος Έλληνας και ο τρίτος μη Αμερικανός που λαμβάνει αυτή την ύψιστη διάκριση. Στις 16 Οκτωβρίου 2014, ο Γεώργιος Χρούσος θα τιμηθεί και από το Συμβούλιο του Ιδρύματος του Πανεπιστημίου Αθηνών με το βραβείο «Γεώργιος Παπανικολάου» «για τη σημαντική συμβολή του στην Ενδοκρινολογία και κυρίως στην Παιδιατρική Ενδοκρινολογία, όπου οι εργασίες του άνοιξαν τον δρόμο για την κατανόηση του συστήματος σηματοδότησης των γλυκοκορτικοειδών και των διαταραχών του υποθαλαμικού-υποφυσιακού-επινεφριδιακού άξονα».

Ο Γεώργιος Χρούσος έλαβε τους τίτλους του Master του Αμερικανικού Κολεγίου Ενδοκρινολογίας (MACE) και του Αμερικανικού Κολεγίου Ιατρών (MACP) – ο μόνος Έλληνας ιατρός με αυτές τις υψηλότατες διακρίσεις στην Παθολογία και άλλες, σχετικές ειδικότητες. Είναι εταίρος του Βασιλικού Κολεγίου Ιατρών της Μεγάλης Βρετανίας και εκλεγμένο μέλος του Ινστιτούτου Ιατρικής της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών, Γραμμάτων και Τεχνών (Academia Europaea).

Στο τέλος της επιστημονικής εκδήλωσης, οι μαθητές και οι συνεργάτες του βράβευσαν τον ερευνητή και ακαδημαϊκό δάσκαλο Γεώργιο Χρούσο (Βραβείο Ακαδημαϊκής Αριστείας) ως ελάχιστη αναγνώριση της προσφοράς του στην έρευνα και την επιστημονική εξέλιξη 60 και πλέον Ελλήνων και ξένων επιστημόνων, οι οποίοι, ομοίως, συνέβαλαν και συμβάλλουν στην πρόοδο της επιστήμης.

Η εκδήλωση, την οποία συντόνισε η δημοσιογράφος Βίκυ Φλέσσα, πραγματοποιήθηκε με πολύ μεγάλη επιτυχία: η Αίθουσα «Χριστίνα Ωνάση» της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών ήταν κατάμεστη από ακαδημαϊκούς, πρυτάνεις και ανθρώπους της επιστήμης, που ταξίδεψαν από όλον τον κόσμο για μία ημέρα στην Αθήνα, προκειμένου να αποτίσουν φόρο τιμής στον άνθρωπο που, με τη γνώση, το ήθος, το φως, τη λάμψη, τη φλόγα και τη στάση ζωής του, τους διαμόρφωσε ως επιστήμονες και ως ανθρώπους.

(Η Σοφία Καλανταρίδου είναι καθηγήτρια Μαιευτικής & Γυναικολογίας και Γυναικολογικής Ενδοκρινολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Ο Αντώνης Μακρυγιαννάκης είναι καθηγητής Μαιευτικής & Γυναικολογίας και Γυναικολογικής Ενδοκρινολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης.)

Η Σοφία Καλανταρίδου παραδίδει στον Καθ. Γ. Χρούσο τον πάπυρο με τα ονόματα των μαθητών του, οι οποίοι είναι σήμερα διακεκριμένοι επιστήμονες σε όλο τον κόσμο

Ο Καθ. Γ. Χρούσος παραλαμβάνει το βραβείο Ακαδημαϊκής Αριστείας από τους μαθητές του, έργο του γλύπτη Θόδωρου Παπαγιάννη.

Ιθάκη/Edit: Με το θέατρο σε πρώτο πλάνο

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΚΟΝΔΥΛΗ

Η παράσταση Ιθάκη της Έλενας Τιμπαλέξη παρουσιάστηκε στη Μικρή Σκηνή της Στέγης

Στις 16 του περασμένου Ιουνίου δόθηκε στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών μια πολύ ενδιαφέρουσα θεατρική παράσταση στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Συνδέσμου Υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση. Η παράσταση αποτελούνταν από δύο μονόπρακτα: την Ιθάκη του Δημήτρη Δημητριάδη και το Edit, μια σκηνική σύνθεση από την ομάδα atomic No6. Η Ιθάκη ανέβηκε σε σκηνοθεσία της υποτρόφου Έλενας Τιμπαλέξη, με πρωταγωνίστρια την Μαρία Κεχαγιόγλου, καθώς και με ηχητικό/φωτιστικό σχεδιασμό και video art από τον Δημήτρη Καρνάβα. Το Edit ανέβηκε σε σύλληψη-σκηνοθεσία Δάφνης Γιαννουλάτου, συγγραφή Μίρκας Στρατικοπούλου και ερμηνεία Γιώργου Τσουρμά, οργάνωση παραγωγής Τέτας Αποστολάκη, video-γραφιστικά Δάφνης Γιαννουλάτου και ηχητικά περιβάλλοντα Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου.

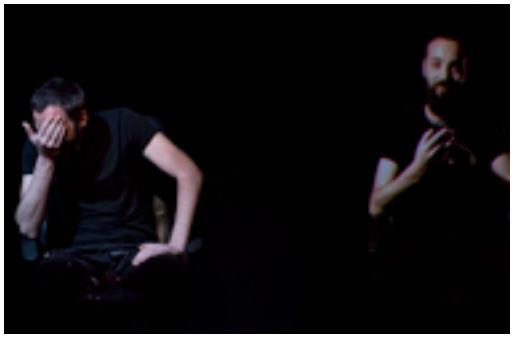
Το μονόπρακτο του Δημήτρη Δημητριάδη, διάρκειας 50 λεπτών, αποτελεί μέρος μεγαλύτερου, σπουδυλωτού έργου του συγγραφέα, το οποίο αναλύει την διαχρονική προοπτική του τρωικού μύθου. Η Ιθάκη εστιάζεται στον γυρισμό των νικητών, και πιο συγκεκριμένα του πολυμήχανου Οδυσσέα. Ο πόλεμος υπήρξε ολέθριος για όλους. Το καταδεικνύει η σειρά των σκοτωμένων στο πεδίο της μάχης. Κάποιοι δεν θα αξιωθούν να ζήσουν «νόστιμον μαρ». Ήδη, στην Ιλιάδα, περιγράφεται διαδοχικά ο χαμός του Πατρόκλου, του Αχιλλέα, του Τελαμώνιου Αίαντα. Όμως, ούτε η τελική κατάληξη του Αγαμέμνονα, του Αίαντα του Οιλέως ή του Νεοπτόλεμου δεν είναι ενθαρρυντική.

Ηττημένοι και νικητές είναι αδιακρίτως χαμένοι. Οι πρώτοι έχασαν γιατί νικήθηκαν στην μάχη· οι δεύτεροι έχασαν γιατί διέπραξαν ύβριν. Ο πόλεμος τους αγρίεψε, διέφθειρε τον χαρακτήρα τους, αλλοίωσε την ψυχή τους. Όλοι μετατράπηκαν σε στυγνούς δολοφόνους, ιδιότητα που δυστυχώς δεν είναι προσωρινή, αλλά μόνιμη, και η οποία τους ακολουθεί και μετά το πέρας της εκστρατείας. Πρόκειται πλέον για μια διαρκή μετάλλαξη. Αυτήν ακριβώς την κοινή μοίρα νικητών και ηττημένων περιγράφει ο Ευριπίδης στην Εκάβη. Ο τυφλωμένος Πολυμήστορας κινείται χαμένος σαν ζώο. Αλλά και η Εκάβη θα μετατραπεί σε σκύλα πριν πέσει στην θάλασσα και πνιγεί.

Η θεατρικά προσωποποιημένη γη της Ιθάκης περιμένει τον Οδυσσέα-κατακτητή με ανατριχίλα, νοσταλγική λαχτάρα και ηδονικό μαζοχισμό. Η ιδιαίτερη, κλιμακωτή χρήση της γλώσσας από τον Δημήτρη Δημητριάδη δημιουργεί μια ξεχωριστή αίσθηση, την οποία τόνισε η ευρηματική σκηνοθεσία της Έλενας Τιμπαλέξη. Το βάρος της ερμηνείας σήκωσε η Μαρία Κεχαγιόγλου, που εντυπωσίασε με την ζωντάνια, την εκφραστικότητα και το πηγαίο ταλέντο της. Το έργο ξεκινάει με βιντεοσκοπημένη έρευνα στον δρόμο με πολλές συνεντεύξεις. Η άγνοια του μέσου Νεοέλληνα για τον Όμηρο, την Οδύσσεια, τον Οδυσσέα, προκαλεί βαθιά θλίψη.

Η σκηνοθέτρια Δάφνη Γιαννουλάτου με τον Γιώργο Τσουρμά

Ο Γιώργος Τσουρμάς διαλέγεται με τον εαυτό του σε video εγκατάσταση

Ο Γιώργος Τσουρμάς στο Edit

Ιθάκη/Edit: Με το θέατρο σε πρώτο πλάνο

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΚΟΝΔΥΛΗ

Η υπότροφος σκηνοθέτρια Έλενα Τιμπλαλέξη με την Μαρία Κεχαγιόγλου

Το δεύτερο μονόπρακτο, Edit, είναι η σκηνική παρουσίαση της εσωτερικής συνομιλίας του ανθρώπου με τον εαυτό του. Φιλική ή εχθρική, επιφανειακή ή διεισδυτική, επικριτική ή επιδοκιμαστική, η σχέση με το Εγώ ανέβηκε στην σκηνή με πολύ έξυπνο τρόπο. Το φυσικό πρόσωπο επί σκηνής διαλέγεται με τον Εαυτό του σε video art. Αποδομεί και αποδομείται σε μιαν αδιάλειπτη συγκρουσιακή αλληλουχία.

(Η Ιωάννα Ν. Κονδύλη είναι επίκουρη καθηγήτρια Αστικού Δικαίου στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.)

(Φωτογραφίες: Γιάννης Σούλης, all4mat.gr)

Η Μαρία Κεχαγιόγλου στην Ιθάκη

Μαρία Κεχαγιόγλου στην Ιθάκη

Μια μελέτη για τη σύγχρονη φωτογραφία

ΓΡΑΦΕΙ Η ΗΩ ΠΑΣΧΟΥ

Panos Kokkinias, Here we are, With text by Regis Durand, Susan Kismaric and Alexandra Moschovi, Brooklyn, NY: powerHouse Books, 2012, 128 σελ. ISBN 978-1576875742

Ο Πάνος Κοκκινιάς σπούδασε φωτογραφία στην Αθήνα, στις ΗΠΑ και στη Μεγάλη Βρετανία με υποτροφίες του ΙΚΥ, του Ιδρύματος Ωνάση και του Yale School of Art. Έργα του έχουν δημοσιευθεί σε πολλές ελληνικές και διεθνείς εκδόσεις, μεταξύ των οποίων και στο Vitamin Ph: New Perspectives in Photography των εκδόσεων Phaidon. Έχει εκθέσει τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές της Ευρώπης και των ΗΠΑ.

Το λεύκωμα / φωτογραφικό άλμπουμ του γνωστού Έλληνα φωτογράφου και ενεργού υποτρόφου στις δράσεις του Συνδέσμου, Πάνου Κοκκινιά, μαζί με τα σημαντικά κείμενα του Regis Durand και της Susan Kismaric, καθώς και τη συνέντευξη του καλλιτέχνη στην Αλεξάνδρα Μόσχοβη, αποτελούν μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα μελέτη γύρω από τη σύγχρονη φωτογραφία.

Από τις πρώτες σελίδες, με τους διαδοχικούς τίτλους («Home», «Interiors», «Landscapes»), το βιβλίο μας «εισάγει» στο φωτογραφικό σύμπαν του Κοκκινιά, με κύρια χαρακτηριστικά το χρώμα, τη σκηνοθεσία και τις ασυνήθιστες καταστάσεις: στη Νέα Υόρκη της δεκαετίας του '90, με σαφείς επιρροές από τον αμερικανικό ανεξάρτητο κινηματογράφο και τον Wim Wenders, αλλά και από τη ζωγραφική του Edward Hopper.

Ο ίδιος ο φωτογράφος περιγράφει την κάτασταση, την ανάγκη για τη δημιουργία αυτών των πρωταρχικών εικόνων που θα καθορίσουν και τη μετέπειτα φωτογραφική του πορεία:

Ξεκίνησα με street photography, ασπρόμαυρη φωτογραφία, την οποία γνώρισα χάρις στον δάσκαλό μου, τον Πλάτωνα Ριβέλλη. Τη δουλειά αυτήν τη συνέχισα στην Αμερική για κάμποσο καιρό, και όταν πήγα στο Γέιλ άλλαξα τεχνική. Τότε πάθαινα διάφορες κρίσεις πανικού, δεν μπορούσα να φάω κι έμενα πολύ στο σπίτι, όπου μπορούσα να φωτογραφίσω δύο πράγματα: εμένα και το σπίτι ή εμένα στο σπίτι. Το αυτοπορτραίτο είναι μια σκηνοθετημένη δουλειά.

Ήταν γύρω στο '94–'95. Είχα κλειστεί στο σπίτι μου και σκηνοθετούσα τον εαυτό μου ή, μάλλον, προσπαθούσα να σκηνοθετήσω την κατάστασή μου. Στην αρχή ήμουνα εγώ μέσα στις εικόνες, αλλά στη συνέχεια υποκατέστησα τον εαυτό μου με πράγματα του σπιτιού, όπως μια άδεια κατάψυξη ψυγείου.

Ο θεατής-αναγνώστης ανακαλύπτει σταδιακά σε κάποιες από αυτές τις φωτογραφίες («Home») τη διακριτική, επιμελώς τοποθετημένη στο κάδρο, ανδρική φιγούρα τον ίδιον τον δημιουργό, που προσκαλεί εμάς να αγνοήσουμε τη διαδικασία της φωτογράφισης και να «διαβάσουμε» τα πολλαπλά επίπεδα της εικόνας τις λεπτομέρειες του χώρου, τη χρήση του φυσικού και του τεχνητού φωτισμού.

Theoni

Spaghetti

Μια μελέτη για τη σύγχρονη φωτογραφία

ΓΡΑΦΕΙ Η ΗΩ ΠΑΣΧΟΥ

Πρόκειται για στοιχεία που θα τα συναντήσουμε και στις υπόλοιπες ενότητες του βιβλίου («Interiors»), με πρωταγωνιστές αυτήν τη φορά ανθρώπινες φιγούρες σε απόλυτα σκηνοθετημένες αλλά και βιωματικές συνθήκες ενός κατοίκου μιας μεγαλούπολης: μοναχικές στιγμές λίγο πριν ή ύστερα από την επιστροφή στο διαμέρισμα, διάδρομοι πολυκατοικιών, σκάλες, τρυφερές στιγμές σε ανοίκειους τόπους. Σε μια πρόσφατη συνέντευξή του, ο φωτογράφος σχολιάζει σχετικά με την ανθρώπινη φιγούρα στις φωτογραφίες των ενοτήτων «Landscape» και «Here we are»:

Οι άνθρωποι που φωτογραφίζω βρίσκονται πάντα σε αυτά τα διάκενα χρόνου, σε μια στιγμή που δεν υπάρχει ακριβώς χρόνος. Εκεί μπορείς να φυτέψεις το υπαρξιακό ερώτημα. Ίσως να έχει να κάνει με το ότι αυτό που ζητάω –δηλαδή το ερώτημα του τι γίνεται τώρα, τι κάνω, πού πάω– σε πιάνει σε στιγμές-παύσεις, σε στιγμές που αφαιρείσαι λίγο.

Οι άνθρωποι είναι παρόντες και κάνουν κάτι που... μοιάζει φυσιολογικό σε ένα τοπίο μεταφυσικά απόκοσμο. Στην περίπτωση όμως της τελευταίας ενότητας, το φυσικό ελλαδικό τοπίο –το οποίο «συνδιαλέγεται» κάποιες φορές με ενδιάμεσους χώρους, στοές, μετρό, χώρους αναμονής, βενζινάδικα ή ξενοδοχεία– μετατρέπεται σε ένα σχόλιο με διπλή σημασία. Από τη μία πλευρά, τονίζει τη σχέση του ατόμου με το τοπίο, αστικό ή φυσικό, και, από την άλλη, «σκηνοθετεί» επιμελώς τη σχέση μας με τους άλλους ή, καλύτερα, τις ζωές των άλλων, που είναι σχεδόν πάντα και δικές μας.

(Η Ηώ Πάσχου είναι φωτογράφος, επιστημονική συνεργάτιδα του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Μέσων του ΤΕΙ Αθηνών.)

Goalkeeper

Urania

Twenty past nine

Megla

Ένα βιβλίο για τον τουρισμό που πληγώνει...

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΝΔΥΛΗ

Περικλής Λύτρας και Αθηνά Παπαγεωργίου, Ο τουρισμός που πληγώνει... Η αθέατη και δυσφημιστική πλευρά του, Αθήνα: Παπαζήση, 2014, 208 σελ. ISBN: 978-9600229271

Κυκλοφορήθηκε πρόσφατα ένα πολύ πρωτότυπο πόνημα για τον τουρισμό, έργο δύο συγγραφέων: του μέλους του Συνδέσμου μας Περικλή Λύτρα, καθηγητή Τουριστικής Κοινωνιολογίας, Τουριστικής Ψυχολογίας και Εργασιακών Σχέσεων στο Τμήμα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας, καθώς και αναπληρωτή προέδρου του ΤΕΙ Αθηνών, και της Αθηνάς Παπαγεωργίου, επιστημονικής συνεργάτιδας του ΤΕΙ Αθηνών.

Πρόκειται για μιαν ανατρεπτική προσέγγιση του φαινομένου του τουρισμού. Για τον αμύητο αναγνώστη ο τουρισμός είναι ένας εξόχως λαμπερός και ενδιαφέρων χώρος που ικανοποιεί πολλαπλές και ποικίλες ανάγκες: ανάπαυση, αναζήτηση, περιήγηση, γνώση, διασκέδαση, περιέργεια και εν τέλει αναψυχή. Επιπροσθέτως, ο τουρισμός προσφέρει πολλά και σημαντικά τόσο σε ένα μεμονωμένο άτομο, έναν προορισμό, μια περιοχή, μια χώρα όσο και στην υφήλιο ολόκληρη από οικονομικής, εργασιακής, κοινωνικής, πολιτιστικής και ψυχολογικής πλευράς. Τα προαναφερθέντα είναι γνωστά και έχουν αναπτυχθεί εκτενώς στην σχετική βιβλιογραφία.

Ωστόσο, υπάρχουν και αρνητικές όψεις του τουρισμού, οι οποίες είναι σχεδόν άγνωστες. Η συνεισφορά του βιβλίου του Π. Λύτρα και της Α. Παπαγεωργίου συνίσταται ακριβώς στην καταγραφή όχι των γνωστών, θετικών πλευρών του τουρισμού, αλλά των (για τους αμύητους) αθέατων, άγνωστων και δυσφημιστικών πλευρών του. Κατά σειράν, στα τρία κεφάλαια του βιβλίου κατατίθενται αρχικά οι παραβατικές, αλγογενείς και ιδιαίτερες συμπεριφορές, στην συνέχεια οι κοινωνικά και πολιτιστικά εκφυλιστικές όψεις του τουρισμού και, τέλος, οι περιβαλλοντικές αλλοιώσεις και καταστροφές που αυτός προκαλεί.

Αναλυτικά, στο πρώτο κεφάλαιο οι συγγραφείς καταγράφουν τις ιδιαίτερες συμπεριφορές του «τουρίστα» που επιλέγει συγκεκριμένες παραβατικές μορφές του τουρισμού (ναρκοτουρισμός, σεξοτουρισμός με ειδικότερες μορφές το trafficking και την παιδοφιλία, παράνομος ιατρικός τουρισμός, τουρισμός τζόγου και αυτοκτονίας), παραθέτοντας εκφυλιστικές όψεις των μορφών αυτών σε κοινωνικό και πολιτιστικό επίπεδο. Στο δεύτερο κεφάλαιο απεικονίζονται οι κοινωνικές, οικονομικές και πολιστικές επιπτώσεις των ανωτέρω συμπεριφορών του τουρίστα στον τόπο προορισμού. Γίνεται αναφορά στον ελλαδικό χώρο, καθώς και στις προσπάθειες των φορέων να θωρακίσουν τις αξίες και την πολιτιστική παράδοση κάθε περιοχής. Στο τρίτο κεφάλαιο του βιβλίου γίνεται εκτενής αναφορά στις περιβαλλοντικές αλλοιώσεις και καταστροφές που προκαλούνται από την διόγκωση των νέων αυτών μορφών τουρισμού, ήτοι την εξάντληση των φυσικών πόρων, την ρύπανση και τους ρυπαντές, τις βλάβες στο οικοσύστημα, τις παράκτιες διαβρώσεις και την απώλεια της βιοποικιλότητας. Το τρίτο κεφάλαιο δίνει επίσης απάντηση στο εύλογο ερώτημα του αναγνώστη που σχετίζεται με την κατανόηση του φαινομένου αλλά και τον προσδιορισμό εκείνου του σημείου μέχρι το οποίο είναι δυνατόν ένας τόπος να αντεπεξέλθει σε αυτές τις μη αρεστές μορφές τουρισμού.

Στόχος των συγγραφέων είναι η ανάδειξη των πλευρών του τουρισμού που... πληγώνει και δημιουργεί προβλήματα, εμφανίζοντας προς τα έξω ένα σκοτεινό, αποτρόπαιο, παραβατικό, συχνά δε αποκρουστικό και αναξιοπρεπές/ανυπόληπτο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης. Η εξάλειψη ή, τουλάχιστον, ο περιορισμός και η ελαχιστοποίησή τους θα επιτρέψουν στον παγκόσμιο τουρισμό να εξακολουθήσει την όμορφη και φωτεινή πορεία του.

Το πόνημα του Π. Λύτρα και της Α. Παπαγεωργίου είναι το πρώτο και μόνο επί του θέματος βιβλίο στην ελληνική βιβλιογραφία. Το ίδιο ισχύει, κατ' αναλογίαν, και για την αντίστοιχη ευρωπαϊκή βιβλιογραφία λόγω του συγκεντρωμένου και ταξινομημένου υλικού του.

Επιπλέον, το βιβλίο παρουσιάζει ειδικό ενδιαφέρον για όλον τον τουριστικό «κόσμο», δηλαδή την επίσημη πολιτεία στον τομέα του τουρισμού, τους τουριστικούς επιχειρηματίες και το στελεχιακό δυναμικό των τουριστικών επιχειρήσεων κάθε λογής, τους επιστήμονες, καθηγητές και ερευνητές που διακονούν τον κλάδο, τους εξειδικευμένους δημοσιογράφους του έντυπου και ηλεκτρονικού Τύπου, και κυρίως όλους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες του τουρισμού.

(Η Ιωάννα Ν. Κονδύλη είναι επίκουρη καθηγήτρια Αστικού Δικαίου στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.)

Νέος δίσκος του Λεωνίδα Καβάκου με τις Σονάτες Brahms

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΜΑΛΛΟΥΧΟΣ

Brahms, The Violin Sonatas, Leonidas Kavakos & Yuja Wang, DECCA 0289 478 6442 4 CD DDD DH

Η Ελλάδα μπορεί να υπερηφανεύεται ότι έχει έναν από τους πιο σημαντικούς, αναγνωρίσιμους και αναγνωρισμένους σολίστ του καιρού μας. Συνεχώς ανερχόμενο διεθνώς το αστέρι του Λεωνίδα Καβάκου, καθώς ο διάσημος βιολονίστας δέχεται πλέον κάθε χρόνο προσκλήσεις από τα πιο μεγάλα φεστιβάλ μουσικής, όπως τα Proms του Λονδίνου ή το Beethovenfest της Βόννης συμπράττει με τις πιο σπουδαίες ορχήστρες στον κόσμο, όπως του Concertgebouw του Άμστερνταμ, τη Φιλαρμονική του Βερολίνου, την Orchestre de Paris, την Gewandhaus της Λειψίας, τη Φιλαρμονική της Βιέννης, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου (περίοδος 2014–2015) ως σολίστ αλλά και ως μαέστρος (με την Ορχήστρα του Φλωρεντινού Μαΐου ή τη Συμφωνική Ορχήστρα της Βοστόνης) εμφανίζεται στις πιο σημαντικές αίθουσες συναυλιών στον κόσμο συνεργάζεται με εξέχοντες σολίστ και μαέστρους υμνείται για τις ερμηνευτικές του αρετές ή τις δεξιοτεχνικές του ευκολίες από σύσσωμη την κριτική σε εφημερίδες, ειδικά περιοδικά, sites ή blogs τα masterclasses που δίνει έχουν ατελείωτη λίστα αναμονής ενδιαφερόμενων σπουδαστών είτε γίνονται στο Λονδίνο, είτε στη Βοστόνη, είτε στην Αθήνα βραβεύεται με τις υψηλότερες διακρίσεις, όπως πρόσφατα με τη διάκριση του Artist of the Year (Καλλιτέχνη της Χρονιάς) στα Βραβεία 2014 του έγκυρου βρετανικού μουσικού περιοδικού Gramophone, ενώ οι δισκογραφικές του καταθέσεις είναι πολυαναμενόμενες και θεωρούνται γεγονός ιδιαίτερης βαρύτητας και απήχησης.

Την άνοιξη του 2014 η εταιρεία DECCA κυκλοφόρησε το CD του Λεωνίδα Καβάκου με την ανερχόμενη Κινέζα πιανίστρια Yuja Wang, στις 3 Σονάτες για βιολί και πιάνο του Johannes Brahms, άκρως απαιτητικά αλλά και γοητευτικά έργα του ρεπερτορίου της μουσικής δωματίου, συμπληρωμένα από ένα γνωστό νανούρισμα και τη συμμετοχή του Γερμανού συνθέτη στη Σονάτα F-A-E (το Scherzo σε ντο ελάσσονα). Εξαιρετικά επιτυχημένη η σύμπραξη των δύο χαρισματικών μουσικών στην ηχογράφηση αυτήν, που ευτύχησε να έχει ως σύμμαχο και την παραδοσιακά πολύ καλή ποιότητα ηχογράφησης της συγκεκριμένης δισκογραφικής εταιρείας.

Χαρακτηριστικά της ερμηνείας τους και της αίσθησης ακρόασης του CD είναι η φυσικότητα της μουσικής φράσης και της μελωδικής γραμμής, η εμπνευσμένη ρομαντική διάθεση, ο εξαιρετικά φροντισμένος ήχος και το ήθος κάθε νότας που ακούγεται, η κοινή αναπνοή και ο σεβασμός στις προθέσεις και το ύφος του συνθέτη.

Δίσκος αναφοράς.

Σημείωση: Το πρόγραμμα του CD παρουσιάστηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στις 14 Οκτωβρίου 2014.